

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
ISSERATE se primesc la
ADMINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele birouri de anunțuri:
la Viena: M. Dukas Nachf.
Gax. Augenthal & Emrich Leoner,
Meinrich Schalek, Rudolf Mosse,
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
la Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat, la Ham-
burg: Marcoly & Lisbmann.
PREȚUL ÎNSERȚIUNILOR: o se-
cișă gazdă pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 8.a o
secișă 10 or. s-o 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

(Număr de Duminică 22)

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. s-o 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 119. — Anul LXIII.

Brașov, Duminică 23 Mai (10 Iunie).

1900.

Din cauza sfințelor sărbători ale Rosaliilor, ziarul nu va apărea până Mărti seara.

Spiritul și geniul bun.

Românul are o fire veselă. Deși pe fața lui este adese-orî întipărită umbra suferințelor sale de vécuri, totuși ochii lui sunt plini de viață și surisul lui nu este niciodată surisul omului desnădejduit.

Acésta fire a sa, ce se bucură atât de mult de viață, contribuie mai mult chiar decât respectul său către cele sfințe, ca Românul să-și serbeze praznicele mari cu voiă bună și cu inimă veselă, care își uită un moment de toate necăsurile și se avântă în regiunile frumoase ale speranței și ale visurilor luate din isvorul poeziei nesecate a poporului.

Așa vor serba Români noștri și Rosaliile acestea cu inimă veselă și cu încredere în viitor, deși păta-niile unui șir lung de ani i-au făcut să vadă și să cunoască cu întristare, că și acum, la încheierea vécului, care se laudă a fi adus numai lumină și libertate popórelor, a vécului, care a rupt lanțurile iobăgiei; a vécului, în care țeranul nu numai, că nu mai este legat de glia, dăr pôte chiar să se strămute cu trenul și cu vaporul dintr'un colț al lumii într'altul: și acum, dîcem, țeranul nostru e condamnat să cânte: că „anul trece, altul vine, și el tot nu mai dă de bine“.

Și încă de-ar fi vorba numai de bine! Dăr am ajuns să simțim și să ne convingem, că mergem tot din rău în mai rău.

Cu toate astea Românul nu-și pierde cumpătul firei sale vesele, răbdurie și mult încredătoare în ur-sita sa. Până ce mai pôte răsufli și până ce-i mai licărească o rață de speranță, că dór' se va milostivi ceriul și va aduce și dîle mai bune,

el e inclinat a lua lucrurile tot din partea lor mai bună.

În acésta însușire a Românului e ascunsă multă putere de viață, care-l face să trecă ușor peste asupririle și necăsurile dîlei și să pôte răbda ceea-ce nu răbdă Ungurul, nu Slavul și nici chiar Șvabul.

Dăr nu e lumină fără umbră. Astfel și acésta însușire, ce mărește mult puterea de viață a Românului, își are partea sa cea rea. Luând toate mai ușor, desfășurând o răbdare prea mare față cu pacostele și nedreptățile, ce trebuie să le sufere dela contrarii săi, ținând prea mult la viață, până ce mai are o cójă de mălaiu în traistă, Românul nostru asuprit nu pôte desfășura acea hotărîre în lupta pentru bunăstarea și existența lui, de care are așa mare lipsă pentru ca să nu fiă tot cel bătut, ingenunchiat și invins, ci să pôte isbuti și el a face să fiă respectat în dreptul său.

Multe ar fi de dîs despre aceste părți umbróse în viața poporului. Ele sunt fără îndoială o urmare și a iobăgiei seculare.

Până când însă poporul nostru să rămână în obiceiul firei sale înflăcărate de vécurile de servitute? Până când răbdarea lui nețermurită să-l țină ferecat într'o stare visătoare, dăr de fapt neîngrijitoare și nepăsătoare față cu marile cerințe ale vieții și desvoltării sale naționale, ale progresului și bunăstării sale?

Aici trebuie să ne oprim, căci — stând pe pragul vécului al douădecilea — nu putem răspunde fără să ne lămurim despre aceea, cum își sciu împlini chemarea lor fi poporului cei cu carte, cei crescuți și luminați pe la școlile din țără și din străinătate pentru ca să pôte da poporului pildă și sfat bun și să-l scótă cu tărie și energiă din învălmășela și

amețela deprinderilor vécurilor rușinoșe?

* * *

Uitați-vă împrejur, cercetați și vă convingeți, cum stă ađi înșirată óstea luptătorilor pentru libertatea, drepturile și bunăstarea poporului român! Cercetați și priviți la conducătorii ei de toate gradele, decă sunt toți la postul lor, ce fac, cum lucrează și cum se înțeleg? Căutați și după steag, unde este, decă mai falfăe așa ca să-l vadă toți oștenii și să se pôte grupa în jurul lui?

Atunci veți vedé și veți înțelegé, decă acestui brav popor, care cu toate suferințele sale nesfîrșite, de când a fost implântat aici între Tisa și Carpați, tot mai scie să horéscă cu putere, frumos și dela inimă, de te face să cređi, că nu este el urmașul țeranului osândit în „Aprobate și Compilate“, de a nu se pôte îmbrăca nici cu o cămașă din pânză mai bună, țesută și cusută tot de țeranca română, cu drept orî nu, i-se mai face imputare că ar fi prea răbduriu și prea nepăsător de sórtea lui.

Din tabăra dușmană sosesc tocmai acuma faimele cele mai ticăloșe, că din óstea noastră s'ar fi pîgătind a se rupe cete de cete și a trece în tabăra lor, dând mâna cu căpitanii lor și părăsind stégul, în jurul cărui pînă acuma cu toții au luptat.

S'ar bucura, firesce, inimicii și ar scóte o chiuitură, ce s'ar auđi și 'n vîrfurile Bucegiului, decă s'ar petrece ceea-ce se svonesce și decă luptătorii pentru drepturile națiunii române s'ar risipi ca făina orbului, rătăcind care încătrău, fără a mai scie ce-i de capul lui.

Speranța acésta a dușmanilor însă nu se va împlini — nu se pôte împlini, căci orî cât de mari ar fi scăderile, ce le-a moștenit dela tim-

purile vitrege țărănimea noastră și orî cât de mari ar fi slăbiciunile, de cari sufere pătura conducătoare, Români cei cu carte, este ceva ce vegheză de sus asupra destinului nostru. Este ceva ce ne pîtrunde și ne însuflețesce în momentele cele mari și grave: spiritul falnicului viitor, în care credem, geniul bun al națiunii române!

Revista politică.

Cercurile politice din monarchia austro-ungară sunt viu preocupate de cele ce se petrec ađi în Austria. În 6 Iunie n. a fost deschis „Reichsrath“-ul austriac și deja în prima ședință a eșit la ivelă mai mult ca orîși-când, marea încurcătură și situațiunea extrem de critică în care se află nu numai parlamentarismul, dăr și constituția austriacă. Cu prilejul redeschiderii „Reichsrath“-ului, ministru-președinte Koerber a făcut ultima încercare de a potoli patimele și luptele naționale. A desfășurat în vii colorii starea, în care se află imperiul, și a dîs, că a bătut ora din urmă, în care mai speréază, că partidele din cameră se vor reculege. „Decă speranța acésta nu se va împlini — dîse Koerber — atunci se ivesce necesitatea, de a scóte statul din cërta de limbă stricăciósă și a libera terenul pentru munca economică dorită de populațiune“. Apelul ministrului-președinte n'a imuiat însă pe Cehi. Indată după vorbirea lui Koerber, s'a ridicat vorbitorul Cehilor Dr. Herold și a declarat, că Cehii nu vor urma apelului, fiind-că ei nu consideră stările de față ca stări de ordine și de lege, până când nu se va îndrepta ceea-ce s'a pécătuit în contra lor în Octomvre anul trecut, când adecă ordonanțele de limbă au fost scóse din vigóre.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Povestea viorelei.

Departé... peste mări și peste țeri, în mijlocul unui nesfîrșit înconjur de păduri, era o dumbrăvióră frumósă, împodobită cu tot felul de flori. Nu călcase încă picior pămîntean prin acest raiu al singurătății, unde paserilele se simțiau la largul lor și fluturașii se desfétau fericiți sub ochii bine-voitori ai primă-verii. O liniște dulce plutea de-asupra tuturor și peste tot stăpâna surisul păcii și al mulțumirii. La dreapta, într'un colț al dumbrăviórei, aiura murmurul unei vâlcele, liniștit și visător, ca o melodiă sfântă într'un vis de fericire.

Într'o diminéță stetea lungită pe malul apei o fată mai frumósă decât zîmbetul aurorii. În pèrul ei auriu, resirat pe umeri, străluceau stropii de rouă ca nisce bobîfe de argint. Fruntea îi era incununată de raze și pierdută privea în unde cu nisce ochi mari, albaștri și mai se-

nini decât seninul sincerității. Un murmur de șiopte se porni printre florile, cari se deșteptau, când o vędură, și undele vâlcelii își uitară de cale și steteau robite de ochii aceste frumuseți cădută din cer. Dăr n'avură parte să se bucure mult de bunăstarea ochilor ei, căci pribegilor le e scris să mērgă, vecinic să mērgă și ele pribegé erau sērmanele. Pe urma lor veniau alte valuri, admirau și treceau mai departe împinse de cele, cari veniau curioșe și nerăbdătoare.

„Luai-mă cu voi frumóse călătóre — dîse ea undelor neastēmpérate — în mijlocul veseliei vóstre pôte mi-ași uita de mine și de dorul, care mă arde“. Ér undele 'i răspuseră:

„Tu n'ai voiă să doresci nimic pentru tine, ci numai să înseninezi dorințele altora. Vecinic vei trăi ca să mângâi lumea și cu privirea ta ceréscă să veghezi de-asupra sufletelor nenorocite; asta ți-e chemarea. Noi mergem spre mórte, dăr până la mórte trăim și asta-i fericirea noastră. Nu mai dori să vii cu noi, o fericire trecătoare... gândește-te, că sunt în lume o mulțime de rē-

tăciți în întunec, cari așteptă să le luminedi cărarea; și-apoi ce fericire mai mare pôte fi, decât de-a trăi pentru fericirea altora“.

La cuvintele acestea lacrimile, cari erau mai... mai să-i cadă din ochi, îi incremeniră. Se sculă de pe iarbă și o lumină albastră se făcu în juru-i. Pe când mergea abătută printre florile, cari o priveau sfioșe, un trandafir — pe semne imputernicit de celelalte flori — o întrebă cine e și de unde vine?

„M'a adus zefrul dimineții, răspunse ea, și când m'a lăsat aici m'ia dîs: „tu ești fiica visului“ și s'a dus.“

Pétruns de sfîntenia glasului și fermecat de frumusețea ei trandafirul 'i se închină cu smereniă și toate florile se închinară și din toate părțile se ridică un murmur prelung, din care tot mai mult se limpedeau vorbele: „tu să fi stăpâna noastră, tu să fi regina noastră...“

Într'o dîi regina dumbrăviórii, frumósă fiică a visului, se plimba pe marginea pădurii; era tristă și dusă pe gânduri. În sufletul ei era o luptă

ne'nțelésă și-o tulbura un dor nepri-ceput. De témă să n'o vadă florile își îneca plînsul în piept; n'ar fi vrut să le facă să sufere pentru dînsa. Și-apoi ea singură nu scia ce voesce...

Când își ridică ochii umeđi în sus, zări în umbra copacilor, nu de parte de ea, un ângeraș, care stetea pe o ramură plecată aprópe la pămînt și-i făcea semn să se apropie. La început se temea să între în sinul pădurii, dăr ângerașul o chema mereu și era cu mult prea drăgălaș ca să nu-l asculte. Și-apoi îi era așa de dor, ca să stea de vorbă cu cine-va...

Privindu-l cu drag intră în pădure și merse... merse, fără să bage de seamă, că șiretul de ânger se tot depărtéază.

După-ce ajunse într'un loc lipsit de copaci și mai luminat ângerul se opri și ea îl ajunse.

„Ce bine 'mî pare, că m'ai chemat, dîse ea, nu scii ce dor m'ia fost să stau de vorbă cu cine-va“.

„Și mie — răspunse ângerul cu o voce de jumătate —; te-am vędut așa de singură și sătul de singură-

După acest ultimatum al lui Koerber și după răspunsul Cehilor, a urmat a doua zi ceva și mai remarcabil. S'au intrunit conducătorii partidelor, cari formau până acum majoritatea în parlament. La conferința aceasta au luat parte și Cehii. Nicăci aici însă nu s'a putut ajunge la nici un rezultat. Propunerea Polonilor de a-se declara, că majoritatea nu mai există, a fost respinsă. Dér cei din partida poporală catolică au rupt'o cu aliații lor, au declarat, că ies din legăturile alianței partidelor din drépta. Slavii de sud însă nu vor să părăsescă pe Cehi și au stat înainte cu o propunere mijlocitoare, care să facă posibilă votarea budgetului provisoric.

Ce va mai urma, scie Dumnezeu. Se vor mai face încercări de împăcare, dér nu e nici o speranță, ca ele să aibă vr'un rezultat. Pe cum stau lucrurile ađi, încurcătura și disordinea au ajuns la culme. Se vorbesce chiar despre introducerea absolutismului. Încât privește pe Cehi, ei mărturisesc pe față, că nu se prea tem de absolutism și nu le pasă de nimicirea „Reichsrath“-ului. Sunt deciși însă a duce lupta în potriiva legilor de limbă cu care vré să-i fericescă Koerber și îndată-ce amenințările acestuia se vor realiza, ei vor pune în scenă un adevărat război intern.

Dilele acestea a isbucnit un mic război vamal între Turcia, România, Bulgaria, Grecia, Serbia, Muntenegru și Persia. Guvernul turcesc a hotărît să pună suprataxe vamale pe produsele acestor țări, fapt, care a dat ansă la schimbare de note diplomatice. Êtă în ce constă acest incident, încât privește România. Acum trei luni a expirat tratatul de comerț românoturcesc și guvernul României s'a arătat dispus să începă negocierii pentru încheierea unui nou tractat. Guvernul turcesc însă n'a voit să prelungească tractatul cu România, decât pe termen de trei luni, pe când guvernul român nu consimția decât la o prelungire de cel puțin șese luni. Au trecut de atunci trei luni, așa că în ori-ce cas România s'ar fi aflat ađi în aceeași situațiune și decă ar fi avut prelungirea tractatului. Faptul, că guvernul turcesc voește să pună supra-taxe asupra produselor tuturor țărilor, a dat prilej la representațiuni din partea ambasadiorilor marilor puteri, cari

au susținut, că ele, având capitulațiuni cu Turcia, tariful vamal se află în acele capitulațiuni. Din cauza acesta guvernul turcesc a hotărît să pună supra-taxe numai pe produsele țărilor balcanice și ale Persiei.

Guvernul otoman a mărit taxele vamale puse pe proveniențele române dela 8% la 12% până la 42%. Cu deosebire făinurile române au fost greu lovite, punându-se prin noul tarif 22 lei pe suta de kilograme făină. Guvernul român a intervenit pe lângă guvernul turcesc mai întâi în mod amical, ca să revină la taxele de mai înainte. Pórta însă n'a voit. Atunci guvernul român a protestat și a cerut în baza art. 50 dela Berlin pentru produsele române beneficiul drepturilor, pe cari le dau capitulațiunile, ca și marilor puteri. Asemeni remonstrațiuni au făcut și reprezentanții Bulgariei, Serbiei etc. Din acest punct de vedere urmază acum negocierile între guvernul român și Pórta. Într'aceea morarii români din Brăila, Galați, Focșani, Botoșani și alte orașe române, stăruie pe lângă guvernul român să facă tot posibilul a-se reduce taxele vamale pe făinurile, ce trec în Turcia, căci decă nu, comerțul lor se va ruina. Se spera, că totuși guvernul român va căde la învoială cu guvernul turcesc asupra taxelor; acum însă se telegratéză din Constantinopol, că guvernul turcesc cu toate observațiunile făcute de reprezentanții statelor balcanice, stăruie în aplicarea taxelor vamale sporite.

În revista numărului trecut de Duminecă am arătat, cum un mare pericol s'a ivit în China în urma răscólei Boxerilor împotriva a tot ce este străin în imperiul chinez, care numără la 400 milioane de locuitori. Răscóla Boxerilor, cari forméză o sectă puternică, ce nutrește o mare ură în contra străinilor, nu că s'a mai potolit, dér a luat proporțiuni înspăimântătoare. Boxerii au distrus liniile ferate, au ucis și măcelărit multime de creștini, mai ales catolici, și amenință să pună în fiacări întreg cuprinsul imperiului chinez. Guvernul chinez nu póte birui cu ei, séu nu vré să li-se opună. Se dice chiar, că împărătesa văduvă, care guverneză în locul nepotului séu detronat, e pe partea Boxerilor în ascuns, deși pe față a dat un edict, în care își exprimă supărarea

contra armatei împărătesci, pentru-că n'a sciut să supună pe Boxeri.

Scirile din urmă sosite din China presentă situațiunea ca fiind extraordinar de primejdiosă. O telegramă din Tien-Cin spune, că între Boxeri și creștinii catolici a fost o ciocnire la Tunglu și că trei Boxeri au fost omorâți, ér noae din ei prinși. Un tren, care a plecat la 6 Iunie cu tunuri și soldați din Tien-Cin, voind să se reintórcă n'a putut străbate decât până la Langfangon. Pe o întindere de 40 kilometri toate haltele dela calea ferată și toate satele de-alungul ei erau în fiacări. Stilpii frului telegrafic erau doborâți. De Lună începând s'a întrerupt comunicația trenului între Tien-Cin și Peking. Boxerii au inundat întreg ținutul. Pretutindenți ei au ridicat table cu inscripțiuni: „mórte străinilor“. Boxerii au afișat placate în cari vestește amenințator, că pe ziua de ađi Sâmbătă, vor omori pe toți străinii. În Peking și Tien-Cin domnesce o panică de nedesoris. Europenii fug în massă la Taku, unde se află corăbiile de război ale marilor puteri.

În fața acestei stări grave, puterile europene și America au trimis soldați și tunuri la Peking, ca să apere pe supușii lor împotriva vandalismului Boxerilor. Prin reprezentanții lor din Peking, puterile au adresat un ultimatum guvernului chinez declarând, că vor ocupa Pekingul, decă în timp determinat nu va sugruma răscóla Boxerilor. Sunt ađi în Peking peste 500 de soldați străini cu 8—10 tunuri și se speréză, că cu ajutorul acestora va puté fi apărât orașul de năvala Boxerilor.

Nu însă într'asta stă de-ocamdată însemnătatea cea mare, ce o au evenimentele din China. Alt-ceva este, ce îngrijesce puterile, și mai ales pe Anglia, care își are în China interesele cele mai mari. Toți din toate părțile privesc cu ochi réi la purtarea Rusiei. Rusia are în Port-Arthur o mare putere armată. Ea a și oferit guvernului chinez trupele sale pentru sugrumarea răscólei, acesta însă a răspuns, că are destule trupe pentru a pune capét mișcării Boxerilor. Părerea generală este, că Rusia vré să ocupe cu trupele ei Pekingul și să-și câștige influință hotărîtore asupra desfășurării eveni-

mentelor viitoare. Pregătirile Rusiei au produs la Londra serioase îngrijiri și gazetele englese se ridică contra Rusiei și o fac deja de pe acum răspunđătoare pentru sdruncinarea păcii în China. Cu toate amenințările Angliei, Rusia își merge calea ei înainte fără a ține seamă de supărările englezesce.

Póte că Buriile să aibă un folos din ceea ce se petrec ađi în China și nu e de loc cu neputință, ca ađi mâne să vedem pe Rusia și Anglia luându-se de cap. N'ar strica, într'a-devăr, puțină răfuială.

Săptămâna acesta a fost tristă și durerosă pentru nenorociții Buri. După ocuparea Johannesburgului, la 5 Iunie n. Englezii au intrat și în Pretoria. Ocuparea Pretoriei n'a mers tocmai așa de ușor, ca trecerea peste Vaal. S'a dat o luptă crâncenă între inimi și după-ce Englezii erau în majoritate covârșitoare, Buriile au părăsit câmpul de bătăiă și s'au retras spre munți. Înainte de-a intra Englezii în oraș, comandantul bur Botha a cerut un armistițiu, dér Roberts l'a refuzat. Botha vădénd, că nu mai e nici o speranță de-a scăpa orașul, a trimis vorbă comandantului engles, că renunță la apărare în credința, că femeile, copiii și averea locuitorilor vor fi scutite.

Prin ocuparea Pretoriei, războiul nu s'a sfârșit totuși. Atât Krüger, cât și Botha au dat de scire, că Buriile vor continua lupta și mai departe. Mult îi încurajază la acesta pășirea Africanderilor, cari au o mare influință în Natal și în colonia Cap. Africanderii au ținut zilele trecute un congres, în care au protestat viu contra desființării republicelor bure și a anectării lor la imperiul engles. Decisiunea Africanderilor a produs și în Anglia mare surprindere, de-ore-ce ea însemnă, că decă Africanderii vor prinde armele pentru a lupta pe viitor în favórea republicelor subjugate, Anglia va avé-o de furcă cu ei în Africa de miadă-đi. La asta se mai adauge pericolul din China, care póte se convingă pe Englezii cât de nesocotită a fost politica lor în Transvaal, unde trebuie să și țină acum flórea armatei și astfel să lase Rusiei mână liberă în Asia răsăritenă.

tatea vieții mele te-am chiămat să mai stăm de vorbă“.

„Cum, nici tu n'ai pe nimeni, și tu ești strein și fără părinți ca mine?“

Hm! m'e dor câte-odată de ei și plâng și-mi trece și iar mă fac vesel ca acuma...“.

Un plâns înăbușit o înecă și-și îngropă fața în palme, ér ângerul se uită la ea ridénd... și-apoi îi șopti ceva la urechiă și dispărú. Ea tresări la șiopta lui și îngrozită își descoperi fața, dér care nu-i fú mirarea, când în locul ângerului văđú înaintea ei un tinér frumos, dér palid și trist ca amurgul unei tórne.

„Ce te uiți așa mirată la mine?“ o întrebă el cu un glas plin de duioșă și de blândețe.

„O, m'e frică...“, dise ea tremurând și-și trecú mâna peste frunte, ca și când ar fi vrut să gonescă nisce amintiri ne'nțelese, cari o nelinisciau. Apoi rămase nemișcată... gânditoare și cu o voce întreruptă: „nu l'ai văđut?“

„Pe cine?“

„Pe copilul amăgirii...“.

„De sigur ai fost prada unui

vis — adause tinérul cu un zîmbet, ce séména cu un asfințit de sóre — dér... étă, că se inseréză, întórcete la casa ta, să nu te apuce nóptea prin pustietatea asta“.

Desmeticită se uită în jurul ei și se cutremurá de spaimă, vădéndu-se înconjurată de locuri necunoscute și-apoi rugătoare se întóarse spre tinérul, care se pregătia să plece.

„Nu sci pe unde să mă întorc, m'e frică... o, nu pleca frumosule tinér... nu pleca... ia-mé cu tine, du-mé unde vrei, numai scóte-mé din întunecimea asta, care simt, că mă 'nebunesce“.

Îi curgeau șiroie de lacrimi pe față, când cu brațele întinse făcú câți-va pași spre el. Tinérul însă depărtându-se o opri dicéndu-i:

„Nu te-atinge de mine; sunt fermecat!“...

Înlemnită rămase locului și cu ochii încărcăți de lacrimi îl petrecú până ce se pierdú în umbra copacilor. Ar fi vrut să alerge după el, dér privirea ce i-o aruncase el în urmă o prionise. Nu înțelegea nimic, pământul îi se părea, că se clătina

sub picioare și întunecul începú s'o învelue tot mai mult în haina-i posomorită.

„Cine ești tu cu inima de petró?, strigă ea spre locul unde se pierduse tinérul cel palid și din sufletul păduri răsunară monoton cuvintele:

„Singurătatea-i mama mea și dorul imi e tată...“ și vėzduhul repetă aceste vorbe tot mai încet... tot mai încet, până se pierdú într'un freamăt lung și liniștit de funde.

Se 'noptase. Ceriul era senin și plin de stele, ér luna privia visătoare peste ele ca un cioban, ce-și pădesce turma.

Frumósa rătăcită nu mai putea să plângă; frica și suferința îi întunecau sufletul. Privia în toate părțile, dér nu-și găsia cărare și chiar decă și-ar fi găsit se simția prea slabă, ca să póta merge. Cu tot dorul ce-o cuprinsese de dumbrăvióra și de florile ei fú nevoită să stea locului. Obosită se lungi pe ierbă și când se adórmă dedú cu mâna peste un buchet de floricele.

Se uită la ele, și la lumina lunii, le recunoscú; le văđuse la pieptul

tinérului de-adineauri. De sigur îi căduse fără să scie. Se simția mai ușurată și sărutându-le cu patimă par'că nu mai era singură; par'că-i străluceau în față ochii lui frumoși și gânditori. Veselă își puse buchetul în sân, aproape de inima ei și lungită pe covorul de ierbă cu ochii pierduți în ochii ce-i luceau de-asupra ca două stele binefăcătoare începú să se 'nchine. La mijlocul rugăciunii tresări de-odată; un fior nepriceput îi străbătuse inima și-o cuprinsese un dor nebun după ochii melancolicului copil al singurătății. Buchetul de flori o ardea pe inimă și uitându-și de dumbrăvióra cu florile ei, și chiar de ea însa-și o luă aurită pe urma tinérului, care o fermecase cu buchetul, ce 'i căduse din nebăgare de sémă dela piept. Tótă ființa ei părea, că se topesce în dorul de a-l găsi și de-a 'i se închina. Se simția ușoră și pământul de-ar fi fost de de-ce-ori mai mare tot nu s'ar fi simțit descurăgiată, că odată... odată, ocolindu-l de de-ce-ori chiar, are să găsească pe acela, care-a devenit într'o clipă speranța, credința și viața ei. Iubi-rea adevărată e mai puternică, decât

Polonii pentru limba lor.

Se scie, că *regatul polon* a fost sfâșiat în trei părți: o parte a luat-o Germania, alta Rusia și ărașii alta Austria. De ani de zile Polonii din Germania se plâng, că sunt persecutați pe toate cărările, că limba lor e prigonită și scosă din școle și că Germanii nisuesc a-i germanisa fără cruțare.

Pericolul germanisării lor a alarmat chiar și pe femei. Ele au ținut nu de mult o adunare, cu scop de a protesta *contra germanisării cu sila a Polonilor*. La adunarea aceasta au luat parte multe mii de femei din toate provinciile supuse. Damele din aristocrația înaltă, ca și femeile țărane au pus umăr la umăr, s-au unit în suflet și simțiri pentru a sări în apărarea limbei și naționalității primejduite, și ca să dea exemplu viu de sentimentele și dorul fierbinte, ce le nutrește, s-au înfățișat toate la adunare în frumosul costum național polon.

Insufletitoare vorbiri s-au ținut. O *țărăncă bătrână*, luând cuvântul, a ținut între altele, că pe timpul când limbei polone i-se lăsase locul cuvenit în școle, băieții poloni învățau bucurios și limba germană. Ați însă, când limba lor maternă este isgonită din școle și sunt siliți a învăța numai într-o limbă străină, ei nu învață *nică nemțesce, nică polonesce*, și de aici vine, că Polonii din Germania dau *îndărăt în cultură*.

Adunarea a hotărât c'un glas și cu mare însufletire, să adreseze dieței prusiene următorul proiect de conclud:

Instrucțiunea în religie să se facă în limba polonă, ăr nu numai nemțesce ca până acum;

Naționalitatea copiilor să o hotărăscă părinții, ăr nu învățătorii;

Să se introducă propunerea facultativă a limbei polone în toate școlile superioare de fete; și în fine

Să se desființeze ordinul guvernului, care opresce instrucțiunea gratuită a limbei polone.

Ătă într'adevăr nisce femei brave, cari sar în apărarea limbei și naționalității lor. Exemplul lor pôte servi de învățătură și pentru femeile altor popore subjugate, căci femeia, ca mamă și ca crescătoare a tinerelor generațiuni, are un rol mare dat de Dumnezeu, pe care a și-l implini cu

scumpătate este nu numai o onoare, ci și o sfântă datorie națională.

Organizarea reformatilor ardeleni.

În Clușiu s'au adunat alaltăeri membri din cler și mireni ai bisericii reformate din Ardeal, în frunte cu superintendental reformat. S'au adunat cu scop de a pune bazele unui organizării a reformatilor, sau cu alte cuvinte a forma o alianță pentru apărarea intereselor curat protestante și pentru a da un mai mare avânt afacerilor bisericesti și școlare.

Momentul principal al adunării a fost vorbirea baronului Desid. Banffy, curator suprem. El arată mai întâi scopul adunării: lățirea cunoștințelor bisericesti; scutirea și ocrotirea conștiinței reformate; promovarea mai intensivă a vieții bisericesti și unirea tuturor reformatilor pentru deslegarea problemelor, ce le stau înainte. În ajungerea acestui scop s'a pregătit și un proiect de statut.

Banffy a mai ținut, că în timpul din urmă s'a produs o reacțiune, care prinde rădăcină în teren *nemaghiar*, reacțiune de caracter *național străin*, contra căreia reformatii trebuie să lupte din toate puterile, fiind-că efectul ei nimicitor se arată deja. Nu vor lupta însă reformatii cu arma, nici mișcarea lor nu are caracter de partid, ci se vor uni pe teren curat social-bisericesc, pentru-ca să propage învățăturile evangheliei reformate.

Proiectul de statut, despre care a vorbit Banffy, a fost primit cu unanimitate. Unul din membri a propus, ca și femei să pôte fi membri ai „alianței”, ăr propunerea fu respinsă.

După acesta s'a ales biroul și a fost proclamat ca președinte groful Geza Kuun și cu această prima ședință a adunării s'a sfârșit. S'au adunat apoi cu mic cu mare la un banchet. Br. Banffy, sufletul acestei mișcări, a ținut un toast pentru monarch și a produs senzația o vorbă, ce a scâpat-o din gură, dicând: „Pentru acum noi protestanții putem să ne întrunim încă liber”. Ca și când ar fi voit să dică: „Cine scie, decă pe viitor va mai fi așa?” Pôte anume a ținut Banffy vorbele acestea, ca să împințeze pe reformatii lui la lupta confesională, care bătute ați în Ungaria. A mai bătut la ochi, că toastându-se pentru superintendental Bartok, o voce din mulțime a strigat: „Trăescă Bartok, episcopul Ardealului!” Furtună de aplauze demonstrative însoțită cuvintele „episcopul Ardealului”, vrând să fie de bună semnă o manifestație contra episcopului rom. cat. din Alba-Iulia, care, cum scim, își luase și el numirea de „episcop al Ardealului”.

Din tot ceea-ce s'a vorbit și s'a petrecut cu ocaziunea acelei adunări, se vede spiritul răboinic reformat contra catolicilor ardeleni. Astfel e forte posibil, ca de aici să se nască încă o mare luptă confesională — căci lui Banffy și olicei lui astea îi plac.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Maiu v.

Regele la „Moși”. Joi după amiazi o lume enormă în tîrgul Moșilor. Bucurescenii au profitat de vremea frumoasă pentru a visita Moșii. Familia regală, conform obiceiului, a vizitat și anul acesta tîrgul Moșilor. Au sosit întâi principele Ferdinand și principesa Maria cu micul principe Carol. La ora 6 a sosit și Regele. Suveranul și principii moștenitori au stat mai mult de un ceas în pavilionul improvisat din centrul bilciului. Majestatea Sa, principele și principesa, au reținut un mare număr de obiecte din expoziția. Micul principe Carol a fost obiectul unor forte vii simpatii. A primit cu plăcere toate jucăriile tradiționale ale Moșilor; o tobă, o hîrîtoare un pușcociu, soldați, un fluer-ulcioraș în care turnându-i-se apă a început să fluere ca o priveghitoare. Regele a vizitat cu de-amăruntul pavilionul, esprimându-și mulțumirea pentru frumoșele obiecte espuse, care dovedesc progresele industriei populare. După o oră și un sfert de ședere în pavilion, suveranul și principii moștenitori și-au esprimit dorința să străbată tîrgul pe jos. Mulțimea, profund respectuoasă, făcea loc familiei regale. Majestatea Sa și Altețele lor Regele s'au oprit la baracă, unde se vindeau jucării. Suveranul a cumpărat de aci pentru micul principe Carol un pistol de plumb, pe care l'a plătit cu 20 de lei. La toți s'era cîi, cari i-au eșit în cale, Majestatea Sa a împărțit daruri priu d. colonel Georgescu, adjutantul de serviciu.

Familia regală după o jumătate de oră de preumblare prin bălcii s'a reîntors în pavilion. Aci principele Carol a scâpat la un moment dat cele patru baloane, ce le avea; micul principe era emoționat și rămasese perplex. Majestatea Sa i-a ținut atuncî „Sue-te și ia-le”. „Da, răspune principele, ăr mi-ar trebui scara pompierilor”. Suveranul și AA. LL. RR. au plecat din bălcii la orele 7 și un sfert. La plecare li-s'a oferit tradiționala turtă dulce. Mulțimea a aclamat cu căldură și entusiasm familie regală.

Liga culturală. În Țilele sf. Rosalii Liga din Bucuresci va ține congresul ei anual, la care se vor înfățișa delegați din toate părțile țării. Comitetul central al Ligei,

întrunindu-se alaltăeri s'era, a luat deciziunea a recunoșce noua secțiune a Ligei culturale din Iași, al cărei comitet este: dr. Posa, medic primar al spitalului Cantacuzin-Pascanu, Maior Mladin Manolescu, I. Fote, Th. Burada, profesor la conservator, Alexandru Brăescu, avocat, Cugler, inginer, Vasile Stih, și studenții: Dospinescu, Ciocoiu, C. Deleanu și Vasile Brăescu, și în același timp făcînd cunoscut secției recunoșcerea sa, a avisat-o, că față cu dispozițiunile statutelor (art. 13), delegații săi nu vor lua parte la congres, deore-ce acești delegați nu sunt aleși conform statutelor, cari oer pentru fiă-care membru cu drept de vot un stagiu de cel puțin 6 luni.

Daruri pentru biserică. La praznicul Înălțării Domnului la ceriu din ăst an credinciosul nostru Moise Plapșa a dăruit pe s'ema s-tei noastre biserici de aci o cruce frumos împodobită și ridicată de d'ensul în hotarul comunei în preț de 70 cor., ăr evlaviosa văduvă de aci Alca Cioca a jertfit s-tei biserici un prapore frumos de m'etasă în preț de 140 cor. Atât crucea, cât și praporul s'au s'fîțit cu solemnitatea cuvenită tot în s'erbătoreea s-tei Înălțării. — Primescă marinimoșii d'aruitori și pe această cale ad'encia noastră mulțumită! În numele comitetului parochial din Hodoni: Ioan Plavoșin, paroch gr. or. rom.

Cualificarea învățătorilor. În ședința din 5 Iunie n. c. a Asociației profesorilor de preparandii ținută în Clușiu, fiind vorba despre punctul de vedere național, directorul de preparandii din Budapesta Nagy László veni cu o propunere despre validitatea cu „profit politic” a maghlarismului pe terenul calificării învățătorilor. Numitul împarte în două părți esamenul de cualificațiune învățătoresc. Primul esamen ar avé s'el țină naționalitățile și confesiunile în cercul lor după regulamentele proprii, ăr după 1—2 ani de probă ar fi să se țină un esamen practic în limba maghiară cu candidații din întreaga țără sub presiuni directorului districtual de stat, rezervându-se și susținătorilor de școle un rol ăre-care în comisiunea esaminătoare. — Propunerea s'a dat comitetului pentru a fi considerată la compunerea regulamentului de esamene.

Alegere de tată de vecini. Primim următorul avis: Duminecă 4 Iunie a. c. st. v. (17 Iunie st. n.), se va face alegerea de tată de vecini pentru vecinia a 4-a din Scheiș, în locul răposatului tată de vecini Ioan Stinghe. Alegerea se va face în localul școlii române dela biserică Sf. Treimi de pe Tocile. Avis alegătorilor din vecinia a 4-a din Scheiș!

vremea, mai nemărginită decăt viața și ride de depărtarea dintre ceriu și pământ....

Au trecut ani... și florile din dumbrăvióră erau aprópe ofilite de durere v'ed'end, că regina lor nu se mai întórece.

Într'o s'era, când erau aprópe să se culce, auđiră aceste cuvinte, pe cari v'entul s'erii le spunea pe șoptite: „De când s'a dus dela voi e nefericită și-acum zace obosită de cale pe malul unui p'ărăiaș. Rugați-v'ă pentru regina v'óstră... rugați-v'ă!”

Și florile au pornit rugăciune cătră ceriu și ceriul s'a înduioșat de lacrimile lor și-a preschimbat pe fica visului într'o viorea

De-atuncî 'i s'a alinat dorul de pribegire, ăr privirea i-a rămas stinsă și melancolică. De-atuncî în fie-care primăvară își aduce aminte de dumbrăvióra ei și pl'ange. De-atuncî stă ascunsă printre firele de iarבă și ascultă pierdută suspinele v'entului, care din când în când 'i aduce câte-o șioptă dulce dela fiul dorului și-al singurătății.

Z. Bărsan.

Șiretlicuri de cerșitor.

„A face bine de-aprópelui”, într'adevăr este frumos, ăr în orașe mari adese-ori se întemplă, că compătımirea și simțul de durere față de-aprópele, este esplotat de cătră nisce ómeni obraznici și leneși, prin fel de fel de șiretlicuri.

În Berlin de exemplu cerșitorii sunt supuși unei contribuții (dării) și fiă-care cerc are doi angloiați, numiți patrula cerșitorilor, cari se ocupă numai și numai cu ei. Și pe lângă toate acestea numărul lor se sporesce mereu.

Deja de mai mulți ani, în colțul stradei Potsdam din Berlin stetea la un loc anumit un om mai în v'erstă și vindea chibrite, pe cari le avea într'o lădiță at'ernată de găt. M'ana st'angă îi era strimbă și piciorul st'ang dela genunchi în jos era sprinjinit pe unul de lemn. Pe cap purta un chipiu milit'aresc și peptul îi era decorat cu medaliu din răsbóiele dela 1864, 1866 și 1870/71. Astfel trecătorului i-se înfățișa un lupt'ator vitez, care și-a sacrificat pentru patriă membrele sale s'ănătoșe. Schilavul, care schiop'ăta dintr'un loc într'altul, și-a câștigat un număr frumos de mușterii, cei mai mulți erau oficerii, cari de obicei după amiazi pe la 3 ore eșiau umii dela palatul școlii de r'ésboi, alții dela ministeriul de r'ésboi. Într'o Ți pe la am'edii, cerșitorul fu lovit de un om beat și tr'ântit la pământ așa, că s'a lovit tare cu capul de nisce

scări de piatră. S'anger'andul, care se căznea să se școle, a fost ridicat de un oficer milos, l'a pus într'o tr'asură și l'a transportat la un spital din apropiere, ăr bețivul a fost arestat de un polițai. În spital medical, spre mai marea lui mirare află, că m'ana nu-i era schilavă, ci numai s'forțată. Piciorul, ce era r'ezimat pe unul de lemn, era deplin s'ăn'etos, și după cum mai tr'ăgiu s'a adeverit la poliția, el n'a fost nică când soldat, ci un șarlatan, care își petrecea noptile întregi într'o cărciumă. Cerșitorul înșel'ator a fost un an de Țile închis într'o casă a muncitorilor.

— Într'o Ți pe la am'edii alergară mulțime de ómeni spre un punct în strada „sub tei” în Berlin. O femeie cam în etate, a căd'ut la pământ leșinată. Nisce m'ani generóșe au dus'o într'o curte din apropiere, i-au sp'ălat fruntea cu apă rece, ăr un domn i-a adus din birtul din apropiere un p'ăhar de vin vechiú, care l'a beut femeia cu mare poftă, apoi ărași a căd'ut leșinată, dic'end cu vocea stinsă: „fóme”. Cei de față, paliđi, caută unul la altul — un domn își luă p'ăl'aria în m'ana, aruncă două m'arci în ea și de-odată inimile compătımítóre și pungile se deschiseră și toți se gr'ăbeau care de care să fiă p'artaș mai îngrabă la fapta nobilă. Piese de argint sburau în p'ăl'aria milosului și cât ai dice unu doi, s'a colectat o sumă frumósă. ăr domnul marinimos nu se mulțumi numai cu atât, ci voia să s'f'rșescă pe deplin lucrul; făc'u semn unei tr'asuri, aședă în ea pe femeia, care abia îi șopti locuința în-

dep'artata, îi puse suma colectată, legată într'o cărpă, în p'ólă și se îndreptă spre cel mai apropiat spital — adecă el disp'ăr'ă cu femeia dinaintea publicului marinimos, apoi se opri la o dep'artare ăre-care și feciorul înv'entios al femeii, tređite acum din leșin, c'un suris cinic pune suma p'ungășită în buzunar, l'ăs'ându-i b'etr'anei numai un taler, și cu capul ridicat gr'ăbesce într'o cărciumă din apropiere să pr'andescă după plac.

— O copilă mică s'ărăcaciosă îmbrăcată, pl'âng'end amar caută încóce și 'n colo după ceva pe jos în strada „Frideric” (Berlin). Prin pl'ănsul ei, copila atrage at'ențiunea unora dintre trecători, în fine o damă o întrebă, că ce-a perdut. Copila, suspin'end Țise, că mamă-sa, care zace bolnavă în strada K., i-a dat ultima avere r'emasă dela tatăl ei, un orologiu de aur, pe care l'a pus amanet cu 20 m'arci, cu care voia să pl'ătescă chiria st'ăp'ănului casei. Ea acum a perdut și acei bani și st'ăp'ănului le dă afară din casă. Dama, compătımind pe copilă, îi intinde un taler. Acesta o făcură și ceilalți curioși și miloși și copila îndată ajunse la o sumă, care întrecea suma așa Țisă perdută, și mulț'ămind se dep'artă să împace pe nemilosul st'ăp'ăn al casei. — Ea merse adecă în strada vecină, unde mamă-sa „bolnavă” așteptă c'un suris sarcastic pe față banii, ăr pe copilă o îndreptă spre altă parte a orașului, ameninț'ându-o cu b'ătaie, decă nu se p'ortă bine (în ale mișeliei).

Bogăția României în petrol. D. C. Alimăneșteanu, directorul diviziei comerțului și al industriei, într'un raport adresat ministrului domeniilor evaluează astfel bogăția subsolului României în petrol: „După ultimele date, putem prețui la minimum 10.000 hectare suprafața terenurilor petrolifere în țară. După rezultatele exploatareilor de până acum, se poate stabili, că un hectar produce anual 1500 vagoane de petrol; adică 20.000 hectare 30 milioane de vagoane pe an. Vagonul calculat cu prețul minim de 250 lei, avem pentru cele 30 milioane de vagoane pe an cifra de 7 miliarde 500 de milioane de lei“. D. Alimăneșteanu calculează apoi, că bogăția subsolului român reprezintă cel puțin 75 miliarde de lei.

Emigrările Evreilor. Mare s'au făcut în România în jurul emigrării Evreilor, care par mai mult a fi puse la cale demonstrativ spre ajungerea unui anume scop. Gălăgia e tot mai mare, dăr în adevăr cei ce se duc fie cu trenul, fie pedestrii, sunt relativ puțini. Eită ce vers publică „Apărarea Națională“, organul român antisemit, sub titlul de mai sus și care se poate cânta pe aria „Vedî rîndunelele se duc“:

Vedî cum jidanii se tot duc,
Numa'n papuc și într'un surtuc;
Să-i duc tu Dómne pe pustii,
De ce nu vii, de ce nu vii!

E vreme foarte bună-acum,
Să plece iudovii la drum,
O, Dómne, să ne scapi de ei
De ce nu vrei, de ce nu vrei!

Și trenul gratis noi l-om da,
Cu toții decă vor pleca.
O Dómne, dă-le'n gând de poțî
Să plece toți... să plece toți!

Căci țarinele-au pustiit,
Popor'ntreg l'au sărăcit;
Să-i duc tu Dómne pe pustii,
De ce nu vii... de ce nu vii!

Rugăciunile în școle. Consiliul permanent al instrucțiunii publice din București, a ținut ieri ședință, sub președinția d-lui dr. Istrate, ocupându-se cu chestiunea rugăciunilor în școlile primare. S'a hotărît, ca dimineața la intrarea în școală să se citească *Tatăl Nostru*, ér la esire un cântec religios pedagogic; după amiază la intrarea în școală se va intona asemenea un cântec religios pedagogic, ér după amiază se va dice rugăciunea *Plinirea tuturor bunătăților tu ești, Dómne*.

Școlă într'o comună istorică. Prin inițiativa familiei Spineanu și în prezența d-lui dr. Spineanu, s'a pus dîlele trecute piatra fundamentală pentru construirea unei școli în comuna Padeșiș, din județul Mehedinți, de unde a pornit Tudor Vladimirescu în 1821 cu pandurii lui.

O alegere cu vîrsare de sânge. În comuna ungrurească Gyöngyös-Tarjan din comitatul Heves, s'a făcut dîlele acestea o alegere de cântăreț la biserică. Erau doi candidați. Una dintre partide vedîndu-se ajunsă în minoritate, s'a aruncat asupra partidei contrare și s'au înocărat la bătaia. Gendarmii au voit să împrăștie pe bătauși, dăr fiind-oă n'au isbutit, au impușcat asupra mulțimei. Au fost răniți 20 de ómenî. Turburările încă n'au încetat, deși s'au trimis nouă trupe de gendarmii.

Inmorméntarea regretatului general August Gorjan se va face Duminecă în București. O brigadă compusă din trupe din cele trei arme, sub comanda unui general, va da onorurile militare la înmorméntare.

Congresul de scrimă dela Paris se va termina la 30 Maiu v. La acest congres a fost delegat din partea guvernului român d-l Horia Rossetti. În sêra de 31 Maiu st. v. congresiștii vor da la Paris un mare banquet, la care vor lua parte toți profesorii și amatorii de scrimă. D-l Rossetti a avut onóra să fie ales a face parte din juriul esaminator.

Galații amenințați de inundația. D-l inginer Radu a înaintat ministeriului român al lucrărilor publice un raport, prin care arată, că apele Dunărei cresc continuu și amenință a trece peste șoseua Ga-

laț-Rent în apropiere de Bădălan și cere, ca ministerul să ia dispoziții pentru apărarea șoselei în contra inundațiilor.

Espulsare. Redactorul dîrului „Românischer Lloyd“ din București avea să fie espulsat din România erf. Causa espulsării se dice că este un articol, ce l'a scris contra împératului Wilhelm al Germaniei.

Carte aprobată. Ministerul ung. de culte și instrucțiune publică prin ordinațiunea dela 14 Ian. 1900 Nr. presidial 5276/1899 a aprobat cartea pentru școlile populare „A treia carte de cetire pentru copii și copilele din anul al 3-lea și al 4-lea de școlă întocmită de mai mulți prietini ai școlii“. Se poate procura dela librăria editóre Ciurcu Brașov, precum și dela toate librăriile din patriă cu prețul de 65 cr. séu 1 corónă 30 bani.

Inaintările în armata bulgară. Cu ocazia aniversării născerei sale, prințul Ferdinand al Bulgariei a semnat o promoțiune de ofiteri, printre cari s'a remarcat mult aceea a lui Dimitrieș la gradul de colonel. Dimitrieș este unul dintre cei trei ofiteri de frunte bulgari emigrați în Rusia. Ceilalți doi sunt Bendereș și Gruet; dăr numai el a fost reintegrat în armata bulgară. Gruet, totuși, s'a întors în țară. Dăr Bendereș, eroul dela Slivnița, a trebuit să rămână în Rusia, din cauza atitudinii sale față de prinț.

Deschidere de farmaciă. Aflăm, că d-l Nicolae R. Panțu, originar din Brașov, și-a deschis în Giurgiu (România) farmaciă proprie.

Guvernul rus contra „rascolnicilor“. Ministrul de interne rusec a dat o ordinațiune tuturor guvernorilor de a procede cu totă asprimea contra sectei rascolnicilor. Concesiunea pentru liberul exercițiu religios dată acestora de Alexandru al II-lea se li-se detragă; preoții lor se nu aibă voie a se arăta la public în portul lor, ér misionarilor rascolnicilor se li-se interdică predicarea în public, de asemenea se se confiscă cărțile în cari biserica ortodoxă ar fi supusă unei critice.

Concert filarmonic. Al III-lea concert statutar al societății filarmonice din loc, se va da în 15 Iunie st. n. în noua casă de concerte, cu amabilul concurs al celor două distinse pianiste d-șorele Elsa și Gretchen Krummel. Onor. membri spriginitori sunt rugați a-și alege biletele în librăria H. Zeidner dela 9—11 Iunie n. Vîndărea generală a biletelor începe dela 12 Iunie n. 1900. Programa concertului se va face cunoscută mâne.

Lista Evreilor emigrați. Ministerul român de interne a luat o măsură, prin care numele tuturor Evreilor emigrați să fie comunicate tuturor autorităților administrative ale țerei. Această măsură e luată pentru a împiedeca strămutarea în masă dintr'o localitate în alta.

Inecat cu o bucată de gulaș. Din Viena se anunță, că nu de mult în bucătăria populară de-acolo s'a înecat un dîler de 62 ani cu o bucată de gulaș.

De 120 de ori logodit. În Graz (Austria) curtea cu jurați a condamnat pe escrocoul de căsătorii Alois Frankenberger la închisóre grea de 2 ani și jumătate. După propria mărturisire a condamnatului, Frankenberger s'a logodit mai mult decăt de 120 de ori. Tote aceste logodne le încheia el numai cu scop de-a înșela lumea.

Căt costă un ochiú ovresc. Înaintea tribunalului de Ilfov, secția III-a, a venit erf un proces interesant prin originalitatea lui, intentat de Evreul Wilhelm Rosenstein noiei societăți a tramvaiului. Eită cauza acestui proces: anul trecut Rosenstein se afla într'un vagon de tramvai, pe strada Sîntișter se spériu un cal și din cauza acestei spériături deraiază vagonul și se sparg câte-va geamuri. O bucată din aceste sfărîmături a sărit în ochiul lui Rosenstein, din care causă și-a pierdut ochiul.

Rosenstein cere acum direcției tramvaiului 200.000 lei pentru pierderea ochiului. Scump, dăr face. Procesul s'a amănat din cauza lipsei de martori, cari vor fi aduși la noua înfașurare cu mandat.

Concerte. Musica militară va concerta mâne-sêră, 10 Iunie n., în grădina otelului „Pomul verde“, la cas de timp nefavorabil în pavilionul de sticlă. Programul constă din 10 puncte, între cari și „Măndrușița dela munte“, aria națională de Ștefănescu. — De asemenea va concerta la același loc Lunî sêra musica națională a lui George Lantós.

— La restaurantul „Elisium“ din Nou se vor servi mâne, Duminecă, rac și supă de rac. Va concerta musica lui G. Dicu.

Băile de abur și de vană a școlilor române din loc vor fi mâne, Duminecă, închise.

De necrețut. Mii de mulțumiri și scrisori de recunoștință constată, că fluidul Elsa de Feller s'a dovedit ca cel mai bun la diferite bóle, chiar și la acelea, unde alte medicamente nu vindecă. Cu deosebire vindecă frigurile, podagra, reuma, dureri de cap, piept și de dinți, junghiuri, dureri de stomac, de ochi etc. inte și sigur. 12 sticle 5 coróna franco. Singurul producător e Eugen V. Feller, farmacist în Stubica Nr. 135, Comitatul Agram. La nioi o familiă se nu lipsescă acest mijloc escelent esaminate de autoritatea sanitară, și aflat de cel mai bun mijloc, pe care óri-cine, de-l folosește odată, pentru efectul său îl va folosi permanent. „Orb am fost deja, și numai „Fluidul Elsa“ de Feller mi-a salvat lumina ochilor — scrie Szűcs Péter din Budapesta (Felsörakpart 9).

„O poveste ardelenescă“.

Dîrul nemțes „Münchner Neueste Nachrichten“ publică o poveste, ce dice a fi din Ardeal, dăr care în adevăr nu este decăt o poveste contra făcută, schimbată și întocmită anume așa, ca să iasă, că și la noi în răsărit tot Germanul e cel mai cu fêrfoiu și că tot numai el își scie să esecute „corect“ porunca dela împérată. Eită povestea fôiei nemțesof:

— Când Dumneșeu, după căderea în păcat a lui Adam și Eva, a hotărît isgonirea lui din raiu, a însărcinat mai întâi cu acesta pe arhanghelul român Florian. Acesta se apropiă ou aripile strênsse și cu totă smerenia de ușa raiului. Bătú modest în ușa și când veni stăpănuil îi adresă următoarele cuvinte:

„Iartă măria ta slugei tale celei mai plecate, ca să te faci atent la vremea frumoasă, care seduce pe om ohiar a face o escursiune mai mare în ținuturi necunoscute. Ai face slugei d-tale cea mai mare onóra, decă i-ai da voie să facă dimpreună cu măria ta și cu preafinalta societate a mării tale o preumblare în împrejurimile raiului“.

„Adam întorcându-și capul strigă: „Evo, dăr drumu cănilor, ér a venit un Român nerușinat!“

„Atunci ângerul o luă la fugă făr' de nioi o ispravă.“

„Acum fú însărcinat cu isgonirea din raiu a părechei păcătose arhanghelul maghiar Gábor (Gavrilă). Acesta sbură de-a dreptul în raiu, (nu cum-va a sburat peste pórtă? — Trad.) Indată ce însé il zări Adam merse spre el, îi strinse amândouă mâinile, cu cordialitate și dice cătră soția sa: „Evo, adă iute vre-o două sticle de vin și pune și óla ou „gulas“ pe vatră! Prea nobilul domn de Gábor, arhanghel de meseriă, ne face astăđi onóra!“

„Puțin după acesta sedeau vesel la masă ângerul, Adam și Eva. Și sêra târziu ângerul elătîndu-se sui drumul spre ceriú.“

„Acum trimise domnul pe arhanghelul german Michel. Acesta bătú puternic la pórtă raiului și înmână lui Adam, care o deschise speriat, o hârtie cu cuvintele: „Furajă pentru un om și un cal în comandă de esecutiune!“ Plăti apoi taxa cuvenită și își scose sabia: „La porunca celui mai înalt, raiul are să fie desertat fără amânare de locuitorii lui“.

„Dicend acestea, el goni cea dintâi păreche din raiu. Așa a rămas până astăđi; în răsărit încă tot Germanul este singurul, care nefluintat de demnități și necoruptibil își duce la sfêșit problema sa“.

Pentru masa studenților români din Brașov au mai intrat următoarele contribuiri:

a) *Pe lista nr. 18:* (colect. G. Urdea paroch Cernat) cu totul 22 cor. 04 bani, și anume: G. Urdea 2 cor., din disc 3 cor. 24 b., Neag. Giuglea 2 cor., Radu Ardelea 2 cor., G. Radu 1 cor., Vas. Păscu 2 cor., Bucur I. (?) 1 cor., I. Băltag 2 cor., Stan Ghilînța 1 cor., Elevii clasei III din Cernat 1 cor. 40 b., Ștef. Cotóră 1 cor., Elevii clasei I din Cernat 1 cor. 40 bani, Maria Iarca învățátóre 2 cor.

b) *Conferența învățătorilor români din Săcele în memoria colegului C. Grozea 10 coróna.*

c) *Pe lista nr. 21:* D-l Al. Măeruşan paroch gr. or. în Măgheraş anual 3 cor.

Primescă mariimoșii donatori cele mai vii mulțamite. — *Diracțiunea școlilor.*

Adunare de învățatori.

Tractul Reteagului, 2 Iunie n. 1900.

Ca tot-déuna, așa și în anul acesta școlar tractul nostru a ținut 2 adunări filiale. Prima s'a ținut în 18 Dec. a. tr. în Negrilesc, ér a doua s'a ținut acum în 31 Maiu n. în comuna Lelesc, conform concludului protocolar din adunarea trecută.

Erau 8 óre, când unul după altul sosiră 8 învățatori, anume d-nii: Const. Man din Strîmbu, I. Cărcu din Reteag, P. Mureșan din Cheșei, Leon Fetti și I. Bodea din Cusdrióra, I. Bucșa din Negrilesc, Al. Both din Gancé și I. Huza, precum și On. Domn preot Bușița (Mihăeșci-Manăștur), cari toți în frunte cu M. On. Domn protopop tractual *Ioan Goron* președintele reuniunii fil. și On. Domn preot local Teodor Brehar, am mers în biserică unde aflarăm și pe învățatorul local în strană făcend utrenia, fiind și cantor. Serviciul divin l'au oficiat ca preoți M. On. D-n președinte și cu On. Domn preot local, ér strana a fost condusă de învățatori. La finea liturgiei M. On. D-n președinte prin o predică acomodată a îndemnat poporul și pe învățatori la sirguintă și la cercetare regulată a școlii, ér mai pe urmă i-a invitat să participe cu toții la adunare.

După esirea din biserică o parte au mers la învățator, ér o parte la preot spre a dejuna. După dejun la 11 $\frac{1}{2}$ óre ne-am adunat cu toții la școlă, unde ne așteptau micii școlari și mai mulți poporeni. S'a și început esamenul, care a durat până la 2 $\frac{1}{2}$ óre p. m. după o programă variată. Rêspunsuri bune și precise, precum și cunoscință frumoasă din partea școlarilor s'a putut observa, dăr mai pe sus decăt tôte a făcut bună impresiune predarea dialogului „Despre superstițiune“ de cătră 3 școlari și dialogul „Rușinea închisurii“ predat de 2 fetețe.

Resultatul esamenului — luându-se în considerare, că învățatorul actual *Constantin Georgiú* se află numai de 2 ani în acea comună și că înainte de a veni el școlă aceea abia mai purta numele — s'a clasat ca *forte bun*.

La finea esamenului am colectat cu toții vre-o 8 coróna, din cari s'au premiat toți elevii după merit, ér pe învățator l'am premiat cu toții stringându-i mâna.

Urmă ascultarea disertațiilor, fiind cu totul 6 disertațiuni cu subiecte diferite. Au fost lucrate de: Ioan Cărcu 2; una cu tema: „Încât ar puté delătura învățatorului prin lățirea cunoscințelor naturale credința deșartă și superstițiunile din popor“ și una despre „Importanța pădreselor în școlă și modul folosirii aceloră“; — Const. Man: una despre „Necesitatea reuniunilor de temperanță“, Const. Georgiú: una despre „Importanța calităților învățătorului în educațiune“ și Alexandru Both, una despre „Influența calităților în societate“. Conform unei hotăriri din adunarea trecută, scopul a fost, ca din disertațiunile intrate, cele mai bune, séu chiar tôte se se publice într'o broșură, care apoi se se vîndă și din profitul, ce ar rezulta, sé se pună basă unui fond, din care se se înființeze o bibliotecă populară în acest tract. Aceste 5 nefind oficióse și nepermițend nioi timpul nu s'au cetit tôte, ci numai una, a lui C. Man, despre

„Necesitatea reuniunilor de temperanță“, care criticându-se s'a aflat foarte bine studiată și lucrată.

Disertațiunea oficiosă a lucrat'o și cetit'o Ioan Bucșa despre „Insemnătatea școlii de repetiție“, care încă s'a aflat bună. Tote acestea s'au alăturat la protocol spre a fi trimise comitetului central, ca să se dea părerea asupra lor. După acestea a urmat cetirea hârtiilor sosite dela comitetul central, cari s'au luat spre sciință.

Ajungând la întrebarea, cari vor participa la adunarea generală, ce se va ține în Ciocman la 12 și 13 Iunie n. c., mulți promit că vor merge. Urmând punctul incassării taxelor de membri, toți cei prezenți s'au sculat, și au dat de mână: Ioan Sigarteu din Ambrisiu, care abia la adunarea trecută s'a prezentat de când îl sciu și Ioan Ciupe din Rugăsești, care numai când mergem noi la densusul ne delectăm cu esaminiari, în cari școlarii sciu ceti și cu cartea întorsă, s'a luat un conclud, ca să fie scoși dintre membri, după-ce nici participă la adunări, nici voesc a-și solvi taxele, deși ar avé de unde.

Se hotărăsesc, ca adunarea viitoare să se țină în Ambrisiu, când învățătorul de acolo va avé să tracteze despre „Oia“ din învățământul intuitiv, ér disertant oficios va fi Const. Georgiu din Lelesci, obligându-ne éráși a lucra fiă-care din cei prezenți câte-o disertațiune cu subiect deosebit, tot cu scopul indicat mai sus.

După acestea adunarea se încheie prin o vorbire frumoasă a M. On. D-n președinte în care mulțămesc tuturor celor prezenți pentru zelul, ce-și dau întru prosperarea reuniunii și apoi am mers învățătorii la învățător, ér M. On. D-n președinte și On. D-n Bucșa la preotul local, unde ne așteptau mesele întinse. Noi învățătorii ne-am petrecut ca nisce adevărați colegi, ținând și câteva toaste.

După toate acestea ne-am depărtat cu toții împăcați, că ni-a succes așa de bine adunarea și cu cugetul, ca în viitor să ridicăm tot mai mult vața învățătorimei din acest tract.

Ego.

Esamene la sate.

Din Chior, 1 Iunie n. 1900.

În 31 Maiu, ziua Înălțării Domnului, s'a ținut esamenul la școlă română confes. din Șomcuta-mare, participând un public mare și ales, atât inteligent, cât și popor.

Sala a fost frumos decorată, mai cu sémă lucrurile frumoase de mână ale elevilor au împodobit un părete întreg al salei, ceea-ce a fost o adevărată esposițiă pentru noi.

După s-ta liturgiă, la 10 ore a. m., s'a început esamenul claselor I și II, conduse de harnica învățătoare d-ra Nașla Pavela din Năsăud. S'a esaminat din toate obiectele de învățământ prescrise în lege. Răspunsurile au fost foarte bune și rezultatul în genere a mulțumit acceptările tuturor. O singură observare modestă am făcut de împrejurarea, că am auzit de mai multe-ori numindu-se băieții și copilele cu „Laczi“ și „Morici“. Asta pe viitor să se încunjure cu totă rigurositate.

La 3 ore d. m. s'a început esamenul cu tinerimea din clasele III—VI conduse de veteranul învățător Teodor Blaga. Materialul propus și aici a fost conform planului de învățământ; ér rezultatul îmbucurător a dovedit, că acel material a fost predat cum se cuvine. Aici încă trebuie să-mi fac o modestă observare binevoitoare, care o îndrept în genere învățătorimei noastre.

E bine și folositor, că tinerimea noastră se îndestreză cu regulile gramaticale, cu frângerii, istoria, geografia etc. Inse să nu uităm nici-odată, că nu învățăm pentru școlă, ci pentru viața practică. Puțin ne folosesc, că vor fi pruncii și fetițele noastre inițiată cât de bine în analizare, conjugare, declinare ș. c. l., decât nu vor învăța din stilistică d. e. cum au a face o chitanță, un contract, o suplică, o epistolă etc. Apoi tot așa nu e destul, decât în școlă se învață cine a fost Traian, Mathia ș. c. l., decât nu se învață și pomenesc bărbații de fapte

mari pentru școlă, biserică și națiune ai comunei cutare, a cercului comitatului — din trecutul mai apropiat și din prezent.

Nu vreu prin acestea a impune nimenuia, nici a mă face mai sfătos decât alții, însă vorbesc din inimă curată și cu cea mai mare bunăvoință, pătuns de praxa vieții.

Mai cu sémă pentru popor au o mare înfrință poeziile declamate și dialogurile contra luxului, superstițiilor și altor vici, ce domnesc în poporul nostru. Acestea toate au fost bine alese și bine predate la esamenul din Șomcuta.

La esamen a presidiat demnul de laudă protopop din loc Ioan Serbu, care a vorbit din suflet curat și cu mare însuflețire laudând pe fiă-care după merit și arătând, că datorii suntem a sprijini și a ne interesa cât mai mult de școlă.

Primarul comunei, d-nul Teodor Bocsanczy, a premiat tinerimea școlară cu o cutiă de bombone, în preț de 8—10 cor., ér trei școlărițe au fost premiate cu câte 1 cor. din partea D-nei Letița Olsovsky și DD. Drd. Victor Nilvan și St. Pop învăț. în Posta.

Atât progresul în studii, cât și lucrurile de mână au făcut cea mai bună impresiă asupra tuturor.

Dintre învățătorii din jur au participat: Elia Pop învăț. pens., Cotețiu învăț. în Hosufalău, St. Pop învăț. în Posta, Sim. Buda învăț. în Buciumi, Aurel Cotoțiu învăț. în Jederă.

P.

Tractul Giulei, Iunie 1900.

În 27 Maiu st. n. s'a ținut esamenul cu elevii școlii române confesionale din harnica comună Borșa, al căreia brav popor cu zelosii săi conducători s'au distins nu numai odată cu atâtea fapte frumoase. In aceeași zi avea să se țină și adunarea învățătorilor din tractul Giulei, căruia aparține și Borșa. Durere însă, că despre această adunare nu am ce raporta, de-ore-ce afară de cei doi învățători din loc, din alte sate numai doi înși s'au prezentat. Așa au făcut învățătorii acestui tract de mai multe-ori. Chiar decât s'au prezentat câți-va la adunări, la otăririle, ce aceștia le-au luat, ceilalți n'au voit să-le urmeze. Astfel stând lucrul, cei de față au făcut o arătare la Prea Ven. Consistor din Gherla, cerând ca acești învățători să fiă pedepsiți, conform statutelor, pentru nepăsare și neglijență.

Să mă întorc acum la esamen, căci despre adunare nu mai am ce vorbi.

Permit, că festivitatea zilei s'a început cu celebrarea s-tei liturgii, unde s'a cântat „Impérate ceresc“ de către elevi în corpore. După esirea din biserică, timpul s'a petrecut cu amintita adunare, apoi cu prânzul, ér la 2 ore d. a. s'a început esamenul, condus și presidiat de M. On. D-n Ioan Moldovan, administratorul protopopesc al tractului.

S'a adunat inteligență și popor în număr atât de mare, încât în curtea școlii abia mai încăpeau. S'a cântat un „Impérate ceresc“, apoi se rosti vorbirea de deschidere și apoi se începă esaminarea din Catechism și Istoria biblică cu ambele despărțiminte. Care de care dintre elevi răspundea mai limpede și mai sigur, încât îți era drag a-i asculta. S'a esaminat apoi din limba română, aici dialogurile frumoase „despre lux“, „despre beți“, „despre superbiă“ etc., au stors admirarea publicului. Predarea a fost naturală, respicată; apoi „Movila lui Burcel“, „Constantin Brâncoveanu“ fiind bine predate, au încântat pe ascultători. Nu cu mai puțin succes a decurs esamenul și din matematică și din celelalte obiecte de învățământ, așa că niso fruntași maghiari, cari încă erau de față, s'au exprimat, mai ales în ce privește dialogurile, că decât s'arface și la școlă ungurescă de stat măcar pe jumătate atât de frumos progres, ar fi prea îndestuliiți.

Reușita esamenului avem s'o mulțămim în primul loc d-lui învățător primar Iuliu Mureșan, care e un învățător consciu de chiamarea sa, zelos și cu toate puterile stăruie pentru luminarea filor acestui popor.

La fine s'a executat „Cântecul gintei latine“, după care s'au împărțit ca premii cărți în preț de 10 fl. 80 cr. Mulțămită se cuvine generosului domn librar și editor din Gherla Andreiu Todoran, care a dăruit pe séma elevilor, drept premii, cărți în preț de 7 fl. 30 cr. Fiă nobilul d-sale esemplu imitat și de alți Români bravi!

În fine de către elevi s'au rostit cuvântări de recunoscință și mulțămită către protopop, preot, oșpeți, învățători, mulțămindu-le pentru osteneală, ér d-l administrator protopopesc a ținut o vorbire de încheiere către părinții pruncilor, către învățători și elevi, îndemnându-i să iubescă școlă, să păstreze cele învățate, după cari s'a cântat doxologia cea mare și cu acea festivitatea zilei s'a terminat, fiind 7 ore. Dea Dumneșu, ca în tot locul să facă învățătorii noștri așa esamene, ca la noi!

V. M.

B.-Huedin, 3 Iunie 1900.

Un esamen foarte reușit am vădit la școlă confesională gr. cat. din comuna Molosig (lângă B. Huedin) în ziua de Înălțarea Domnului a. c.

Nu mă țin chiamat a mă pronunța în specialitatea pedagogică, dér amintesc silința, ce d-șora învățătoare Lucreția Ciupe a trebuit să jertfescă, ca din mlădițele tinere, dintro'o materie brută, din nisce băieți de țeran să potă pregăti acea ce nu credeam ochilor. Nu a fost în decursul întregului esamen o întrebare pusă, la care să nu se fi răspuns fără nici o șovăire, cu rugău deplin și cu o acurateță admirabilă. Modul, cum copiii răspundeau cu deosebire din istoria patriei și geografia a făcut cea mai surprinzătoare impresiă.

Cu cuvinte alese, cu ton sărbătorec, cu ochii așintiți în fața presidiului (esamenului), cu o fluiditate neașteptată, predarea elevilor emoționa inimile, ér declamările, dialogurile și trialogurile predate tot de școlari au fost la înălțime. Ne credeam, că suntem la o producțiune teatrală. Succesul într'adever a fost la culme.

Pe fețele părinților se vedeau lacrimi de bucurii. Șoptele de laudă la adresa d-șorei învățătoare se schimbau tot mai des. Nu sciam ce să admirăm, talentele și sîrguința dragălașilor băieți, ori zelul și devotamentul extraordinar, ce a dovedit d-șora Ciupe prin dobândirea unor rezultate atât de strălucite.

Rev. D-n I. Pop, protopopul tract. Morlaca, a adresat prin câte-va cuvinte alese — ca reprezentant al autorității superioare bisericesci și școlare — d-șorei învățătoare mulțămita sa cea mai ferbinte, dorindu-i ca cu aceeași tărie și perseverență să lucre încă mulți ani în cariera grea învățătoarească, de curând începută de d-sa. Apoi adresându-se către mulțimea de săteni le arată într'un mod foarte intuitiv însemnătatea școlii, care după credința în Dumneșu este cel mai scump tezaur al omeniei. Le recomandă și impune ca să nu pregete a jertfi ori cât pentru școlă și învățător, ér pe fiir lor să-i dea la școlă cercetându-o cu zel. Elevilor le împărțasesc mulțămirea sa pentru rara mângăiere, ce răspunsurile lor i-au procurat...

În fine declară de încheiat anul școlastic 1889/900, mulțămind și d-lor Dr. Pop adv. în Huedin, Truța paroch în Ciucia, Căciulă ofician de bancă în Huedin, Oncescu învăț. în Mal, Stefan învăț. în Bercea etc., cari au binevoit a-i onora cu prezența lor. Bine ar fi și de dorit, ca la astfel de esamene-model să ia parte public inteligent cât mai mult și mai cu sémă d-nii învățători, cărora li-ar servi spre o mare convingere succesele ce se pot obține în instrucțiune cu fiir țeranilor noștri.

Termin cu cuvintele: Dumneșu, care ești bun, fă-ne parte cât mai des de astfel de momente înălțătoare de inimă românescă!

C. C.

Concurs.

„Asociațiunea pentru sprijinirea ucenicilor și sodalilor români din Brașov“ esorie concurs pentru următoarele stipendii:

1) Stipendiu de 80 corone pentru un învățacel tinichigu, 2) Un stip. de 80 cor. pentru un învățacel căldărar, 3) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. friser, 4) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. brutar, 5) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. mésar, 6) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. strugar, 7) Un stip. de 40 cor. pentru un învățacel lăcătar.

Condițiunile de primire sunt: a) atestat de botez, b) Atestat de săracie, și c) Contractul dela măestru, din care să se vadă, că e plasat în Brașov la meseria.

Terminul concursului este până la 30 Iunie n. c.

Dat din ședința Comitetului „Asociațiunii pentru sprijinirea ucenicilor și sodalilor români din Brașov“, ținută la 25 Maiu n. 1900.

Ioan Socaciu m. p. Ioan Darius m. p.
președinte. secretar.

Invitare.

Despărțământul I (Brașov) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ își va ține adunarea sa generală ordinară Duminecă în 4 (17) Iunie a. c., la orele 12 în Sala Hotelului mare din comuna Herman.

Programul:

- 1) Deschiderea adunării.
- 2) Raportul comitetului despre activitatea sa în decursul anului expirat.
- 3) Raport special despre bibliotecile populare înființate de despărțământ.
- 4) Raport despre starea cassei desp.
- 5) Alegerea unei comisii pentru censurarea socotelilor prezentate de comitet și a alteia pentru înscrierea de membri noi.
- 6) Raportul acestor comisii.
- 7) Ficsarea bugetului pe anul 1901.
- 8) Alegerea a doi membri, cari să reprezinte despărțământul la adunarea generală a „Asociațiunii“.
- 9) Propuneri de sine stătătoare.
- 10) Disertațiuni eventuale.
- 11) Încheierea adunării.

La această adunare sunt invitați toți membrii „Asociațiunii“ de pe teritoriul acestui despărțământ, precum și toți doriții de înaintarea poporului nostru. In deosebi agenturile din diferitele comune ținătoare de despărțământul Brașovului sunt rugate a lua parte la această adunare cel puțin prin câte doi membri.

Brașov, 25 Maiu v. 1900.

În numele comitetului desp. I al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Andreiu Barseanu, Nicolae Bogdan,
directorul desp. notarul comit.

ULTIME SCIRI.

Viena, 9 Iunie. In camera deputaților partidele, ce se uniseră a combate obstrucțiunea cehică, au hotărit erii să se prelungească ședința până ce se va face prima cetire a legii bugetare.

La 9 ore sera, când au voit să procedă la cetire, Cehii au început se bată și să lovescă cu tot ce aveau în mână în pupitre, să tropotescă cu piciorile, să fluere în trîmbițe și de a face șgomot asurzitor cu capacuri de castron. S'a întemplat și o bătaie între Kletzenbauer și Dolezal.

Ședința a durat până la 12^{1/2} ore din noapte. Ministrul-președinte Koerber, care a făcut de două-ori raport Majestății Sale, a apărut în sală și a declarat, la împuternicirea preînăită, sesiunea de închisă.

Londra, 8 Iunie. Krüger a declarat unui corespondent la diarului „Daily Express“, că Burii vor continua războiul până vor mai avé 500 de omeni sub arme. „Nu voi părași țera“, dise el, „căci de acum înainte se începe lupta adevărată. Cred, că va curge încă mult sânge, dér vina o va purta Anglia“. Secretarul de stat Reitz a dis, că lupte de guerrilla se vor da pe un mare teritoriu și Burii se vor reîntorce la Lydenburg, unde pot să reziste mai multe luni de zile.

Batalionul engles, pe care l'au prins Burii la Lindley, avea patru companii, fiă-care companiă 120 omeni fără ofițeri, astfel 500 de Englesi au fost prinși de Burii.

Bruxela, 8 Iunie. Representantul belgian din Peking vestesce, că școlă Boxerilor se lătesce într'unia spre interiorul imperiului. Europeanii fug cu sutele la Peking. In fruntea mișcării revoluționare s'a pus un principe imperial. Intre reprezentanții puterilor se manifestă înstrăinare.

NECROLOG. Sorica Radocea născ. **Cocanu**, după scurte suferințe și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului Vișnii, în 8 Iunie st. n. a. c., la 1 oră din noaptea, în etate de 53 ani, și al 14 an al văduviei sale. Despre această dureroasă pierdere incunoscim cu inima frântă de durere pe toate rudeniile, amicii și cunoscuții răposatei.

Rămășițele pământești ale scumpii decedate se vor ridica din locuința sa, Strada Barac (Scheit) Nr. 1, Duminecă în 10 Iunie st. n. a. c. la orele 2 p. m. și se vor depune spre vecinică odihnă în cimitierul gr. or. al Sf. Nicolae din Prund.

Fia-i țărâna ușoară și memoria în veșnică neuitată!

Brașov, în 9 Iunie st. n. 1900.

George Radocea ca fiu, Bucur Cocanu ca frate, Teresia Radocea, Elena Cocanu, ca cumnate.

Maialuri și producțiuni.

În Brașov. Societatea sodalilor români „Lumina” aranjează mâne, Duminecă în 28 l. c. v. o excursiune în Stejeriș, la care invită cu onoare întreg publicul românesc și străin, care sprijinesc scopurile acestei societăți. La cas de timp nefavorabil excursiunea se amână pe Dumineca proxima.

Plecarea va fi la 1½ ore p. m. dinaintea școlilor centrale. — *Comitetul.*

*

Maialul dela Turcheș din 21 Mai v. c., după cum ni-se scrie, a succedat se poate de bine. Totă petrecerea a avut un caracter din cele mai românesce și a fost la culme veselă, executându-se și mai multe cântări naționale din cele mai frumoase. S'a început cu două hore imposante: una de copii și alta de omeni mari, apoi alte jocuri românesce cum numai la Secelenii noștri vești. Arangiarea și ordinea a fost făcută și susținută de d-nii învățători, cărora li-se datorează în primul loc succesul.

*

Maial în Blași. Primim spre publicare următorul avis: Tinerimea școlară dela gimnaziul superior român din Blași își va ține „Maialul” Marți în 12 Iunie st. n. cu următorul program: Dimineața la orele 7, în fața cu muzica, se va face excursiune în pădurea „Nișca”; ér sera la 8 se va începe dansul în sala de gimnastică a gimnaziului. Invitări speciale nu se fac.

Intrarea: de persoană 1 cor. Venitul curat e destinat pentru biblioteca tinerimii.

Blași, 1900.

Comitetul arangiator.

*

Tinerimea română din Madaraș în 11 Iunie st. n. va aranja o petrecere de vără cu producțiuni teatrale în Madaraș în favorul bisericii gr. cat. rom. Inceputul la 4 ore d. a. Intrarea: 60 bani de persoană.

Se va reprezenta: „Noaptea de sf. George”, vodevil în 2 acte de T. Alexi. Persoanele vor fi reprezentate prin: Anghiuș Dimitrie, Anghiuș Ioan, Banc Flóre, Benișchi Marie, Balint Ioan, Terebesi Anna, Benișchi Gavrilă, Ținta Marie, Nistor Anna, Oros Flóre.

Povețe

pentru stîrpirea peronosporei și gâr-gărițelor de viie.

Comitetul „Reuniunii române agricole din comitatul Sibiiului” dă următoarele povețe cu privire la stîrpirea peronosporei și gâr-gărițelor de viie:

Peronospora e datorită unor bureți mititei (mucegai), cari începînd din Mai se ivesc în formă de pete alburii mai ales pe dosul frunzelor (foilor), cum și pe mlădițe, flori și chiar pe struguri. Pe latura de-asaupra a frunzelor apar un fel de pete gălbunii, mai târziu ruginii, însă nu umfate, nici rotunde. Pe latura din jos (dos) frunzele molipsite apar ca și când ar fi atinse de brumă, seu presărate cu zahăr măcinat.

Contra peronosporei se recomandă ca mijloc foarte bun și ieftin stropirea cu un amestec licuid din apă, pîtră vînetă (vitriol de aramă) și var ars.

La 100 litre apă se adaugă 1, 1½ seu cel mult 2 chilogramme pîtră vînetă și tot atîta var ars. Deosebim prin urmare amestecul de 1, 1½ și 2% (la sută). Stropite fiind cu amestecul de 1½ seu chiar 2% frunzele ivite acum la început s'ar pârli din cauza frăgețimei lor. Amestecul de 1½ și 2% se va aplica decî mai târziu, peste vară și de cu toamnă, când frunzele sunt dezvoltate.

Pîtră se pisază mai întîiu, apoi se topește (disolvă) în puțină apă caldută — la 1 chilogram pîtră vre-o 3 litre de apă — într'un vas de lut seu de lemn. Într'aceea se stînge varul ars în cutare ciubăraș, punînd o cătățime de apă îndoit mai mare.

Laptele de var astfel dobîndit se străcură prin o sîtă desă și se tornă încetîșor, mestecînd bărbătesce cu o bucată de lemn — în pîtră topită (nici-decum întors, adecă: pîtră în var).

Licuidul astfel gătit pôte fi păstrat pe mai târziu fără temere de a-și perde țaria sa, este însă neapărat să se amestece bărbătesce de câte-orî e a turna în tulumă; altcum rămân pe fundul vasului tocmai materiile trebuincioase contra peronosporei.

Stropirea însă-și se îndeplinesc cu ajutorul aparatului numit tulumă (prôșca) de peronospora, care împrăscie licuidul de cum nu s'ar puté mai mîerunt și deopotrivă.

În scopul isbiturii nu rămîne, decît să urmăm în tocmai povețele ce urmază:

1. Stropirea să se îndeplinescă cît mai apriat și întocmai la timpul cuvenit, decît e să isbitescă în deplin.

Stropirea dintîiu urmază a se face cît mai de timpuriu, prin Mai, pînă a nu se fi răspîndit peronospora, la tot cazul mai înainte de înflorirea vițelor. Neapărat este a stropi de două-orî cel puțin seu și mai bine de 3—4-orî.

Stropirea a doua ar trebui făcută după înflorire, prin Iunie. Cu începerea lui August urmază stropirea a treia, și cerînd trebuința prin Septembrie a patra.

Stropite ar trebui toate frunzele și celelalte părți verzi. Rîndurile viiei trebuie stropite de amîndoué laturile, așa-dér de două-orî.

2. Tulumă să nu se țină aprôpe de vițele de stropit. Licuidul să acopere frunzele cu picături cît mai deopotrivă și dese, de mărimea grăunțelor de pasat, sîmînînd a rouă mîeruntă. Picături mari, cari s'ar prelinge înspre marginea frunzelor, lasă goluri și astfel nu scutesc frunzele în deplin. În urma stropirii frunzele să nu fie cu totul ude.

3. În viile aflătoare pe cîte pie-dișe stropirea să se facă mergînd din jos în sus și nu întors.

Stropirea isbutescă mai ales, decît se face sîra seu dimineața pe timp uscat, liniștit și fiind ceriul senin.

4. Nu este iertat a stropi pe timp ploios și mai ales când plouă. Decît plôia ar fi spălat frunzele deja stropite, se va stropi din nou.

5. Stropite ar trebui viile din întreg hotarul, cum și vițele din toate grădinile comunei, de-ore-ce vițele, cari ar fi rîmas nelecuite, fie și mai pe alocurea, ușor răspîndesc peronospora mai departe, amenințînd cu pustiire viile mai nainte sănătoase orî stropite.

Încă cu începere din anul 1898, așa scim, se pedepsesc cu asprime,

amîsurat statului comitatens, toți cari nu și-ar fi împlinit datorința prescrișă contra peronosporei.

Așa fiind, primăriile comunale și viierii vor lucra înțelepțesce, aplicînd contra peronosporei negreșit și din vreme stropirea descrișă atît de lesnicioasă, ieftină și de mare folos.

Rămîne să adaugem, că prin viile mai multor comune au dat năvală un fel de gîndați verzi, numiți gâr-gărițele viței, cari fôrfecă tinerele mlădițe cu grămada. Cel mai îndemînic și sigur mijloc este a scutura, des de dimineața, aceste gâr-gărițe pe pânzeturî așternute jos. Urmază stringerea și aruncarea gâr-gărițelor în foc seu apă ferbinte.

Pedepsa corporală în școla poporală.

(După Fr. Wiedemann.)

— Urmare. —

4) *Cei mai mulți părinți sunt învoiiți cu pedepsirea fiilor lor.* Mulți dintre ei chiar mi-au recomandat să-i pedepsesc dîcînd între altele: „Nu poți face nimic cu „mișelul”, cu „diavolul” asta, decît nu-l pedepsesci”. Căți nu mi-au pus recepta acesta tocmai în mîna, când mi-au adus pe copiii lor la școlă! Într'o di o mamă mi-a adus chiar și o nua pentru neastîmpăratul ei de Clemente, când mi-l'a predat. Se înțelege, eu am respins'o din anumite motive.

Nici de aceea nu-mî aduc aminte, ca eu să fi venit în conflict cu vre-unul dintre părinți din pricina bătăii. Odată totuși mi-s'a întemplat, că o mamă, — după scirea mea, femeia mai cunoscută — veni la mine și mi-se plînsese, că i-ași fi pedepsit pe fiica ei, după cum a aflat ea dela alți copii. Ce se întemplă însă după câte-va zile? Écă vine mica Selma, copila acelei mame, cu o cunună formală de loviturî sîngerate pe frunte și cu mai multe punctulețe roșii în piele pe obraze. — „Ce ai tu, pe față, Selma? — „Ei, Domnule, răspuse ea plîngînd: „Mama m'a bătut așa de tare cu nuaia”.

Dela căți părinți și încă culți și de câte-orî n'am auzit, când li-am împărtășit, că micuții lor nu se pòrtă cum se cade: „Hei, hei, Domnule, decît altfel nu se pôte, dă-i bătăia”. „Bătăia nu-i strică copilului nimic”. „Bătăia e din rai”.

Decît aruncăm o privire în educațiunea casnică aflăm, că în multe, în cele mai multe familii se practică bătăia. Și putem fi convinși, că aprôpe toți copiii sciu acum de ce trebă e bătăia corporală. Unii dintre ei au trebuit să-o simță prea amar. Că dóră se află tați și mame, cari în privința acesta cuprînși de mîniă, îi tratéză neomenesc! Ba am vădîut mame, cari și pe copiii lor de țîță și-i bat, ca ei să tacă din sberet. Ele se felicitau cu înțelepciunea lor pentru-că credeau că numai așa se supriméză simburile artagului și al înderîniciei fiilor lor.

Așa-dér să pedepsim pe câte unul dintre școlarii noștri, dér cu măsură și după strictul principiu al dreptății, și nu numai că nu vom avé a ne teme de părinții cumînți, dér ei ne vor prețui și onora intențiunea noastră bună și ne vor fi mulțămitori pentru măsurile luate de noi.

5) *Nu stă în contradicere cu ordinea dumnezească:*

„Cine cruță nuaia, nu vré binele copilului seu, cine îl are drag, însă îl pedepsește pe el curînd”. (Sol. 13, 24.)

„Pedepsește pe fiul tîu, pînă mai e speranță”, (Sol. 19, 18.)

„Vînatările unei rîni sunt mijloce îndreptătore pentru cel rău”. (Sol. 20, 30.)

„Nebunia este atîrnată de inima copilului, însă nuaia pedepsitóre o va scôte dintr'ensul”. (Sol. 22, 15.)

„Nu reține pe copil dela îndreptare, cu varga să-l bați, decît îl vei bate cu varga, nu va muri, ci se va mîntui sufletul lui de peire”. (Sol. 23, 13 și 14.)

„Îndreptéză pe fiul tîu și-ți va da pace; da, bucuria va aduce sufletului tîu”. (Sol. 29, 17.)

„Plecă grumazul lui (al copilului) la tinerețe și-l fă să lucreze, ca să nu potig-nescă întru rușine”. (Sirah 30, 12.)

Ași mai puté adauge multe astfel de sentințe tot așa de sfinte, de vechi, de bune și de practice din *Cartea sfîntă*. Tôte însă țintesc într'acolo, ca educatorul să nu credă, că a făcut vre-un păcat, decît a vădîut, că unde celelalte mijloce disciplinare în școla elementară nu au putut folosi nimic, a pus mîna pe „nuaia”. Și nici aceea să nu credă, că va apăre ca tiran seu nepedagog, când îi va „pleca grumazul” celui artăgos, căpîținos, înderînic, nesupus, mincinos, precum și alte stări asemenea ale sufletului seu. Numai trei luni să ospitezi în clasele elementare și te vei convinge despre tôte acestea. Preceptele biblice citate mai sus, creș că vor fi de ajuns pentru cele dișe și susținute de mine.

Decît țînî, dragă prietine, biblia ca adevérat cuvînt al lui Dumneșeu, — și eu nu mă îndoiesc de loc de acesta — și decît nu voiesci nici de cum să vii în contradicere cu voința divină a eternului educator al întregi omenimî, atunci fă-te un mic înțelegător al lui, și *cînd e de lipsă*, prinde „nuaia” în mîna!

Bunul Dumneșeu a lucrat de tot serios cu ale sale: „reguli de educațiune”. Preotului Eli i-a dat o pildă despre acesta: că orî-care părinte slab, care nu va avé nuaia la îndemîna, ca mijloc disciplinar, *trebuie ca și el și casa lui să apună*.

Și?!... eternul și preabunul educator permite bătăia, el, care e singurul *înbirea*, și o aplică copiilor săi neascultători, dér nu în tótă ziua, ș'apoi nu alege *dela cei mai mari pînă la cei mai mici*. Nu el e ore acela, care a pedepsit pe acea copilă neascultătóre, căreia mamă-sa îi oprise a se juca cu fôrfecile, după-ce copila se tăiașe și se rînise cu ele?

(Va urma.)

Starea sîmînaturilor.

După datele oficiose primite la ministerul de agricultură, starea sîmînaturilor din Transilvania și Ungaria cu finea lui Mai n., când timpul a fost mai favorabil, s'a îmbunătățit.

În urma ploilor dese în multe părți se arată rugina nu numai la grâu, ci și la orz și prin părțile vestice și la sîcară.

Pe unele locuri deja s'a terminat cu săpatul cucuruzului, cartofilor și sfeclilor. În plantele de nutreț artificiale în multe locuri s'a făcut prima cositură.

Viile, cari au suferit mult de înghețul din luna Mai, au fost tăiate și vițele au înverdit din nou; se așteptă numai puțină recoltă.

Sîmînaturile de toamnă, cari încep acuma a inspica și pe unele locuri și înfloresc, promit a da o recoltă de mijloc. Le-a stricat mult viermii.

Orzul de toamnă a dat deja spicul și promite recoltă mijlocie bună, ér cel de primăvară a perit mult din cauza rîcelei. A rîmas pe unele locuri încă mic, palid și începe a se rugini și e mîncat de viermii.

Orzului încă i-a stricat rîceala, dér totuși stă mai bine ca orzul de primăvară. Și acesta încă e mîncat de viermii. Peste tot se așteptă o recoltă îndestulitóre.

Rapița a perit tare din cauza rîcelei, ea va da o recoltă slabă. Secerișul ei prin părțile sudice ale Ungariei s'a început.

Cucuruzul pe cele mai multe locuri, din cauza r celei, a int rziat  i e gălbui; pe unele locuri a trebuit să-l seamene din nou. Pe unde s'a desvoltat mai bine, săpatul de int ia-dată s'a terminat.

Cartofilor incă li-a stricat puţin r ceala, d r s'au indreptat; pe multe locuri infloresc. Pl ia multă a folosit cu deosebire cartofilor s m na i mai de timpuriu.

Dintre p st ioase bobul a suferit mai mult din cauza r celei. Pe multe locuri a trebuit din nou s m nat. Maz rea  i linteau sunt mai bine desvoltate.

C nepa  i inul, pe unele locuri au int rziat, d r in general, promite o recoltă indusultitoare. Tutunul s'a desvoltat bine  i pe unele locuri deja il sapă. Ploile i-au priit.

Sfecele de zahăr pe multe locuri au trebuit din nou sămănate, in urma frigului  i a viermilor, ce le-au pustiit; tot asemenea  i sfecele de nutre . Unde au fost scutite de elementele naturii, acolo sunt bine desvoltate.

Recolta fenafelor naturale este mult mitore. Cositul se face acum, d r ploile multe au impeditat facerea fenului.

P me peste tot, in anul acesta vor fi puţine din cauza frigului din Mai.

Literatură.

In editura librăriei Ciurcu din Braşov a apărut: Geografia pentru şcolile populare intocmit  pe baza planului ministerial de inv ţ m nt. Partea II, pentru cl. V  i VI, de Vasile Goldi , prof. gimn.

Din „Istoria legii noue”, valoro a scriere a d-lui canonic din Bla ii Dr. Victor Szmigelski, au apărut in Tipografia Seminarului arhidiecezan din Bla ii ambele tomuri. Tomul I tractează Tineretele lui Isus  i Isus ca profet. Partea int iu incepe cu „Dilele lui Irod”, apoi „originea, pruncia  i logodirea Mariei”, „Prevestirea nasterii inainte merg torului”, „Buna vestire”, „Nascerea inainte merg torului” etc. etc.—In partea a doua se află următoarele capitole principale: „Dela inceputul activit ii publice a lui Isus p n  la s rb toarea cea dint iu a Pascalor”; „Dela cea dint iu p n  la a doua s rb toare a Pascalor”; „Dela a doua p n  la a treia s rb toare a Pascalor”; „Dela a treia p n  la a patra s rb toare a Pascalor”. — Tomul II e imp rţit in următoarele 6 părţi: „Cina cea de Taină”, „Testamentul lui Mesia”; „Getsemani”; „Os ndirea lui Isus”; „Calea Crucii”  i „Golgotha”. fiind fie-care parte imp rţit  in numero i paragrafi. Opu  are format mare; tomul I conţine 400 pag.  i costă 2 fl. (pentru România 4 lei 40 b.),  r tom II 320 pag.  i costă 1 fl. 70 cr. (porto c te 10 cr. de f -care tom; e recomandabil a se adauge incă 10 cr. pentru recomandare.) Acest op, bine scris, intr'o limbă plăcută  i u or , este o adevărată podob  pentru literatura no tr  bisericească  i e de valoare nep u it  nu numai pentru cler, ci pentru toți b rba ii iubitori de sciin   i pe lângă aceea, mai  i f rte ef in in asemănare cu mărimea. — Se p te procura  i dela Tipografia „A. Mureşianu”, Braşov.

MULTE  I DE TOTE.

Femeile in Anglia.

Cestiunea drepturilor politice ale femeilor, care pasion z  f rte mult lumea in Anglia, a revenit,  ilele trecute, in faţa camerei comunelor.

Anul trecut camera comunelor a emis mai multe voturi, d nd femeilor dreptul să fie alese in consiliile municipale ale oraşului Londra  i să devină „alderman”, o funcţiune municipală in felul celei de ajutor de primar. In ultimul moment ins , un deputat observ nd, că ar fi un nonsens gramatical ca funcţiunile de „alderman” să fie exercitate de femei, camera a revenit asupra voturilor sale  i a inchis pe neaşteptate p rta consiliilor municipale din Londra pentru femei.

Un deputat din Londra, un mare comerciant de ceai, de origină irlandes , d. M. Longh, a reluat  ilele trecute acest  cestiune. Deja 120 de femei sunt, in prezent, membre a a numitelor „horse boards” din Anglia,  i patru din aceste „boards” au ales o femeie ca preşedintă. Afară de acest , peste o mie de femei ocupă situa-

ţiuni publice ca administr toare ale taxelor pentru săraci, său ca membre ale consiliilor parohiale. Tótă lumea recuno te de acord, că ele aduc in aceste diferite posturi cele mai preţioase servicii. Pentru ce n'ar fi atunci admise să participe la guvern mentul local al capitalei regatului?

Pentru ce? — a răspuns d. Evelyn Cecil, nepotul lordului Salisbury. Pentru că ar fi să li-se permită să intre in viaţa politică; pentru-că odată pe acest  paut , n'ar mai fi cu putin  să fie oprite; pentru-că dec  li-se face acest  primă concesiune, e de aşteptat să se vadă in cur nd „o Portia pe banca oratorilor la camera comunelor, său o Jeana d'Arc in uniformă in locul lordului Roberts”.

Perspectiva acest  n'a insp im ntat c tu i de puţin pe reprezentanţii din camera comunelor, cari drept ori-ce răspuns, au adoptat l  a doua cetire propunerea cu enormă majoritate de 248 voturi contra 120. Salve de aplause au izbucnit imediat in tribuna cu gratii numită „cuşcă” in care, in parlamentul engles, femeile au locul lor.

Adam  i Eva.

Cetitorii noștri i i amintesc, că am inregistrat mai deun - i, dorinţa pe care  i-o exprimasem prin jurnale un moşier american bogat  i burlac din statul Montana (America de nord), cu numele Adam, de a- i afla o soţie, care să trăească cu el in paradisul s u p m ntesc  i pe care să o cheme Eva. Natural, că i-au venit oferte cu duimul din t te părţile Statelor-Unite,  i dintre aceste oferte dăm aci pe cele mai interesante:

Cea dint iu era adresată: d-lui Adam mai 'nainte Adam Des-herbes, in paradisul p m ntesc Helena (Montana).

„Iubite d-le Adam! Precum văd, doresc  - i afla o soţie, pe care s'o cheme Eva. Eu am acest avantaj, precum  i acela de a fi mai tinără ca d-ta. Sper, că pe mine mă vei alege ca Eva d-tale  i că vom trăi am ndoi ca in paradis”.

Alta. Miss Eva Johnson, din Virginia, o negresă, il intr b , dec   i o Ev  cu pielea neagră p te a lua parte la concurs;  r o altă Ev  din Cosmeticul mărturisesce, că numără aproape 43 primăveri, are o greutate de 90 funţi  i e f rte frigur s , nefiind ast-fel de loc inclinată a trăi in paradisul p m ntesc, unde conform cerinţelor bibliei, trebuie să d rm  sub cerul liber numai c'un acoperi  de foi pe cap.

Cu totul opusă acesteia, e altă ofertă din New-Jersey, făcută de o femeie, care c nt resce 274 funţi  i  ice că nu p te promite a se plimba in arşiţa verii braţ la braţ cu Adam prin paradis, ci doreste a av  la dispoziţi  o trăsură. O v duvi r  din Pensilvania pretinde, ca tradiţionalul costum să  i-l p t  completa singură după plac,  i adaugă următorul:

P. S. Ce o fi  re  rna de noi, când arborii vor fi despodobiţi de frunzele lor? Faţa de mulţimea de oferte d. Desherbes, după ce a terminat aranjamentul paradisului său, s'a decis a lăsa lucrurile la voia int mpl rei  i ați alege pe viitórea sa soţie prin tragere la sorţi.

Proces curios in Statele-Unite.

Un proces curios s'a inf ţişat  ilele trecute la tribunalul din Strudsburgh, in Pensilvania.

Preutul Dixon, pastor metodist, a fost dat in judecată pentru daune interese in sumă de 60.000 de dolari de cătră proprietarul unei berării, care fusese distrusă de trăsnet.

Berarul acus  pe preot, că e autorul r spun tor al nenorocirii sale, pentru-c  in ajunul desastrului, o Duminecă, reverendul Dixon, care nu putuse impede construirea berăriei lângă biserica, chemase in mod public, din amvon, blestemele cerului asupra stabilimentului  i proprietarului s u.

Pastorul,  i toți teologii regiunii, chemaţi ca martori, susţin că miniştrii lui Dumnezeu nu pot fi r spun tori de actele

providenţei, chiar c nd ar fi consecinţa anatamelor lor.

Sf rşitul acestui proces curios e aşteptat cu multă nerăbdare.

Prognoza timpului.

(După c lendarul c pit. Sp riosu.)

S pt m na din 10—16 Iunie: schimbăcios in 10—11; ploios 12—14.

S pt m na din 17—23 Iunie: schimbăcios 17—18; ploios 19—20.

C lendarul s pt m nei.

MAI. are 31  ile. FLORAR.

Table with 3 columns: Dilele, C lend. Iul. v., C lend. Greg. Rows include Dum., Lun., Marţi, Merc., Joi., Viner, S m. with corresponding dates and names like Rosalii Nich, Margaret, Ap. Varnava, etc.

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov.

Din 8 Iunie 1900.

Table with 3 columns: Măsura s u greutatea, Calitatea, Valuta in Kor.  i fl. Rows include 1 H. L., 1 kil , 100 kil. with items like Gr ul cel mai frumos, Gr u mijlociu, etc.

Bursa de Bucureşti

din 7 Iunie n. 1900.

Table with 4 columns: Valori, Do. b nd , Scad. cup., Cu baul gata. Rows include Renta amortisabilă, Impr. 1892, Oblig. de Stat, etc.

Seompturi:

Table with 3 columns: Banca na. a Rom., Paris, Avansuri pe efecte, etc. with interest rates.

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Iunie 1900.

Table with 2 columns: Renta ung. de aur 4%, Renta de coróne ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur, etc.

Table with 2 columns: Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. 116.80, Bonuri rurale ungare 4%, Bonuri rurale croate-slavone, etc.

Cursul pieţii Braşov.

Din 9 Iunie 1900.

Table with 2 columns: Bancnota rom. Cump. 19.— V nd. 19.04, Argint român. Cump. 18.80 V nd. 18.90, etc.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 7 Iunie 1900

Table with 4 columns: S minţe, Quali-tatea per Hect., Preţul per 100 chiloame, S m. de trifoiu, etc. Rows include Gr u B n ţenesc, Gr u dela Tisa, etc.

Cursul losurilor private

din 7 Iunie 1900.

Table with 3 columns: cump., vinde, Basilica, Credit, Clary 40 fl. m., etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dr. Vuia

a inceput practica balneară la Băile Herculane—Herkules f rd . Locuinţa: Hotel „Francisc Iosif”

Rochii de mătase Foulard fl. 8.20

și mai sus! — 14 metri. — Trimise franco și liberate de vamă! — **Mostre se trimit imediat**, asemenea „Mătase Henneberg“ neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. metru. (2)

G. Henneberg, Fabricant de mătăsuri, (liferant al curții c. și r.) **Zürich.**

Têrgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 5 Iunie n. de 44,391 capete, la 6 Iunie n. au intrat 168 capete și au eșit 599 capete, rămânând la 7 Iunie n. un număr de 43,960 capete.

Se notează marfa **ungurască**: veche grea dela 94—96 fl. marfa ungarască tină grea dela 100—102 fl. de mijloc dela 98—100 fl. ușoară dela 98—100 fl. — **Sérbescă**: grea 96—98 fl., de mijloc 94—96 fl. ușoară: 92—94 fl. kilogram.

Nr. 8541—900.

Pertractare de ofert.

În scopul predării lucrărilor de asigurare la canalul de conducere a apei de beut orășenesc — fixate din partea conducerii apeductului orășenesc cu 5606 kor. 80 fl. se escrie cu acesta pertractarea de ofert pe ziua de Sâmbătă — în 16 Iunie a. c. — la orele 10 a. m. în biroul economic orășenesc.

Condițiunile, planurile și spe-sele prescise mai de-ăprope, se pot vedé până la ziua de pertractare în timpul dela 8 până la 12 ore a. m. în biroul de economiă orășenesc.

Brașov, în 5/VI 1900.

979,1—1.

Magistratul urban.

Anunț.

Am onóre a aduce la cunoștința on. public, că în Blumena între casarma Honvedilor și fabrica de postav „Scherg“, n calea „Elisaveta“, ce ducespre „Nou“, lângă villa „Lokhardt“ în edificiul meu propriu, am deschis o

ospătăria provădută cu o grădină frumoasă și loc de popice.

Bucătăria o conduce femeia mea, care a fost onorată și în străinătate pentru curățenia și pregătire de mâncări gustose. Mâncări calde și reci se pot căpeta în tot timpul.

Vinuri procur numai din ținuturile producătoare de vin bun și le servesc în stare curată, naturală cu serviciul cel mai fin și solid.

Rugănd pentru protecția și încredere pe mult onor. public, am rămas

cu deplină stimă:

Ioan Leonhardt

proprietarul Ospătăriei „Brașovul nou“.

De închiriat.

În strada Porții Nr. 18 sunt de închiriat două odăi frumoase în etagiul I, mobilate și nemobilate, a comodate pentru cancelaria, dela St.-Mihaiu încolo. Informațiuni tot acolo. (981,1—1.)

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. În cazul publicării unui ananțiu mai mult de odată se face scădământ, care creșce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

ABONAMENTE

LA „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghete al D-nului I. Sabădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de mörte, aședământul său de înmormântare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sortele mai de rând, cât și cele mai fine, se pot căpeta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depou de sicriuri de metal** ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejaru.**

Depou de **cununii** pentru monumente și **plântici** cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de **marmură**, care **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și un **car funebru** înét, pentru **copii**, precum și cioelii.

Comande întregi se escentă **prompt și ieftin** și au asupra-mi și **transporturi de morți în străinătate.**

La casuri de mörte a se adresa la

E. Tutsek.

6—*

Pentru SESONUL de Primăvară și Vară

1900

925.23—10

STOFE veritabile de Brün.

Un coupon de metri 3.10 lungime pentru un costum complet rac, pantaloni și giletcă costă numai	} fl. 2.75, 3.70, 4.80 din stofă bună } fl. 6.— și 6.90 mai bună } fl. 7.75 fina } fl. 8.65 mai fină } fl. 10.— foarte fină	} Lană curată

Un coupon pentru costum de salon fl. 10.— cum și **stofe de pardiseuri, Loden** pentru turisti, **Kamgar** fin etc. etc. — Trimite cu prețurile fabricii renumita și cunoscută ca solidă și reela fabrică de postavuri

SIEGEL-IMHOF in BRÜNN.

— Mostre gratis și franco. — Liferatiie conform mostri se garantéză. — Avantagiile clientei private, a comanda direct la firma de sus, sunt mari.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădută cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru toate speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, în toată măvimeea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fl. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.